

Minister Rozwoju,
Pracy i Technologii

Data: 10 grudnia 2020 r.
Znak sprawy: DLI-II.7621.57.2019.EŁ.12
(DLI-II.4621.63.2019.EŁ.)

DECYZJA

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r. poz. 256, z późn. zm.), zwanej dalej „*kpa*”, oraz art. 11g ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 10 kwietnia 2003 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych (Dz. U. z 2020 r. poz. 1363, z późn. zm.), zwanej dalej „*specustawą drogową*”, po rozpatrzeniu odwołania spółki A.K.S. Holding Sp. z o.o. z siedzibą w Świnoujściu, od decyzji Wojewody Zachodniopomorskiego Nr 17/2019 z dnia 7 października 2019 r., znak: AP-1.7820.193-10.2019.PM, o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej pn.: „Usprawnienie połączenia komunikacyjnego pomiędzy wyspami Uznam i Wolin w Świnoujściu – budowa tunelu pod Świną”, sprostowanej postanowieniem z dnia 31 października 2019 r., znak: AP-1.7820.193-15.2019.PM,

I. Uchylam:

- w rozstrzygnięciu zaskarżonej decyzji, tabelę znajdującą się na stronach 9-23, określającą działki z ograniczonym sposobem korzystania,
- w rozstrzygnięciu zaskarżonej decyzji, znajdujący się na stronie 35, w wierszu 3, licząc od góry strony, zapis:
„ – uprawnia do rozpoczęcia robót budowlanych.”,
- pkt 5 na stronie 111 części opisowej projektu zagospodarowania terenu, zawierający informację o obszarze oddziaływania obiektu, stanowiącego załącznik do zaskarżonej decyzji,
- rysunki nr D/SWIN/EPG/B/000/VAR/LAY/0008, nr D/SWIN/EPG/B/000/VAR/LAY/0009, nr D/SWIN/EPG/B/000/VAR/LAY/0010, nr D/SWIN/EPG/B/000/VAR/LAY/0011, nr D/SWIN/EPG/B/000/VAR/LAY/0012, części rysunkowej projektu zagospodarowania terenu, stanowiącego załącznik do zaskarżonej decyzji,

i orzekam w tym zakresie poprzez:

- ustalenie, w rozstrzygnięciu zaskarżonej decyzji, w miejsce uchylenia, zapisu stanowiącego nową treść tabeli znajdującej się na stronach 9-23, określającej działki z ograniczonym sposobem:

Działki z ograniczonym sposobem korzystania dla budowy/przebudowy sieci uzbrojenia terenu i/lub obowiązku budowy/przebudowy innych dróg publicznych i/lub obowiązku budowy/przebudowy zjazdów i/lub obowiązku budowy tymczasowych obiektów budowlanych i/lub obowiązku rozbiórki istniejących obiektów budowlanych nieprzewidzianych do dalszego użytkowania oraz tymczasowych obiektów budowlanych i/lub obowiązku przebudowy urządzeń wodnych lub urządzeń melioracji wodnych						
obręb	nr działki przed podziałem	powierzchnia działki przed podziałem [ha]	nr działek po podziale	powierzchnia [ha]	rodzaje robót/powierzchnia zajęcia	właściciel

Świnoujście 10	348/1	7,6487	nie dzielona		pod sieć kanalizacji sanitarnej; pod sieć wodociągową; pod sieć telekomunikacyjną; pod sieć elektroenergetyczną SN; przebudowa drogi – istniejąca droga krajowa nr 93 (15250 m ²)	Miasto Świnoujście
	190/4	0,4133	nie dzielona		pod kanalizację deszczową - wpięcie do istniejącej studni (138 m ²)	Miasto Świnoujście
	257/11	1,6366	257/14	1,1769		Skarb Państwa w zarządzie Państwowego Gospodarstwa Leśnego – Lasy Państwowe Nadleśnictwo Międzyzdroje
			257/15	0,0436	pod sieć telekomunikacyjną - likwidacja, pod sieć gazową - strefa oddziaływania (37m ²)	
			257/16	0,4161	pod sieć gazową wysokiego ciśnienia - strefa oddziaływania (230 m ²)	
	257/6	0,3037	257/17	0,0743		Skarb Państwa w zarządzie Państwowego Gospodarstwa Leśnego – Lasy Państwowe Nadleśnictwo Międzyzdroje
			257/18	0,0294	pod sieć gazową wysokiego ciśnienia - wpięcie w istniejący gazociąg, pod sieć telekomunikacyjną - likwidacja (103 m ²)	
			257/19	0,2000	pod sieć gazową wysokiego ciśnienia - wpięcie w istniejący gazociąg oraz strefa oddziaływania gazociągu (534 m ²)	
	257/8	11,8795	257/20	0,7393		Skarb Państwa w zarządzie Państwowego Gospodarstwa Leśnego – Lasy Państwowe Nadleśnictwo Międzyzdroje
			257/21	0,4450	pod sieć telekomunikacyjną – likwidacja; pod sieć wodociągową; pod sieć kanalizacji sanitarnej (925 m ²)	
			257/22	10,6952	pod sieć gazową; pod sieć wodociągową; pod sieć kanalizacji sanitarnej (7017 m ²)	

	257/9	0,4068	257/27	0,0455		Skarb Państwa w zarządzie Państwowego Gospodarstwa Leśnego – Lasy Państwowe Nadleśnictwo Międzyzdroje
			257/28	0,0914	pod sieć wodociągową, pod sieć kanalizacji sanitarnej (41 m ²)	
			257/29	0,2699		
	257/10	0,2601	257/30	0,0344		Skarb Państwa w zarządzie Państwowego Gospodarstwa Leśnego – Lasy Państwowe Nadleśnictwo Międzyzdroje
			257/31	0,0666	pod sieć wodociągową, pod sieć kanalizacji sanitarnej (292 m ²)	
			257/32	0,1591		
	257/2	0,5001	257/33	0,0685		Skarb Państwa w zarządzie Państwowego Gospodarstwa Leśnego – Lasy Państwowe Nadleśnictwo Międzyzdroje
			257/34	0,4316	pod obiekty tymczasowe - elementy placu budowy, w tym technologia maszyny TBM, czas użytkowania: listopad 2022 (4316 m ²)	
	213/32	16,6220	213/66	1,2023		Skarb Państwa
			213/67	15,4197	pod budowę sieci (budowa tunelu); pod sieć gazową; pod obiekty tymczasowe – elementy placu budowy, w tym technologia maszyny TBM, czas użytkowania: listopad 2022 (34366 m ²)	
	208/12	11,2560	nie dzielona		pod sieć kanalizacji sanitarnej – włączenie w istniejącą infrastrukturę; pod sieć wodociągową; pod sieć telekomunikacyjną; pod sieć gazową - włączenie w istniejącą infrastrukturę; pod obiekt tymczasowy - elementy placu budowy - technologia maszyny TBM, czas użytkowania: listopad	Zakład Wodociągów i Kanalizacji Spółka z o.o.

				2022 (21296 m ²)	
	208/11	1,3828	nie dzielona	przebudowa drogi gminnej 930104Z ul. Portowa/utwardzenie nawierzchni (3265 m ²)	Gmina Miasto Świnoujście
	213/43	0,7320	nie dzielona	pod budowę sieci (budowa tunelu); przebudowa drogi gminnej 930104Z ul. Portowa/utwardzenie nawierzchni (5483 m ²)	Gmina Miasto Świnoujście
	213/42	0,3682	nie dzielona	pod budowę sieci (budowa tunelu); przebudowa drogi gminnej 930104Z ul. Portowa/utwardzenie nawierzchni (3229 m ²)	Gmina Miasto Świnoujście
	213/11	1,0198	nie dzielona	pod budowę sieci (budowa tunelu) – strefa oddziaływania (57 m ²); pod obiekt tymczasowy - elementy placu budowy - technologia maszyny TBM, czas użytkowania: listopad 2022 (10197 m ²)	Skarb Państwa
	213/24	0,2176	nie dzielona	przebudowa drogi gminnej 930104Z ul. Portowa/utwardzenie nawierzchni (2138 m ²)	Skarb Państwa
	213/16	0,0142	nie dzielona	przebudowa drogi gminnej 930104Z ul. Portowa/utwardzenie nawierzchni (142 m ²)	Gmina Miasto Świnoujście
	213/15	0,2163	nie dzielona	pod budowę sieci (budowa tunelu); pod obiekt tymczasowy - elementy placu budowy - technologia maszyny TBM, czas użytkowania: listopad 2022 (2163 m ²)	Skarb Państwa
	213/25	0,2186	nie dzielona	pod budowę sieci (budowa tunelu); przebudowa drogi gminnej 930104Z ul. Portowa/utwardzenie nawierzchni (2186 m ²)	Skarb Państwa
	213/26	0,5021	nie dzielona	pod budowę sieci (budowa tunelu);	Gmina Miasto Świnoujście

			przebudowa drogi gminnej 930104Z ul. Portowa/utwardzenie nawierzchni (504 m ²)	
213/27	0,0134	nie dzielona	pod obiekty tymczasowe - elementy placu budowy - technologia maszyny TBM, czas użytkowania: listopad 2022 (4 m ²)	Skarb Państwa
213/21	0,0013	nie dzielona	pod budowę sieci (budowa tunelu) - strefa oddziaływania (13 m ²); przebudowa drogi gminnej 930104Z ul. Portowa/utwardzenie nawierzchni (13 m ²)	Gmina Miasto Świnoujście
213/30	0,0147	nie dzielona	pod budowę sieci (budowa tunelu) – strefa oddziaływania (122 m ²); przebudowa drogi gminnej 930104Z ul. Portowa/utwardzenie nawierzchni (122 m ²)	Skarb Państwa
213/20	0,0026	nie dzielona	pod budowę sieci (budowa tunelu); przebudowa drogi gminnej 930104Z ul. Portowa/utwardzenie nawierzchni (26 m ²)	Gmina Miasto Świnoujście
213/19	0,0023	nie dzielona	pod budowę sieci (budowa tunelu); przebudowa drogi gminnej 930104Z ul. Portowa/utwardzenie nawierzchni (23 m ²)	Gmina Miasto Świnoujście
213/31	0,0135	nie dzielona	pod budowę sieci (budowa tunelu) – strefa oddziaływania (135 m ²); pod obiekt tymczasowy - elementy placu budowy - technologia maszyny TBM, czas użytkowania: listopad 2022 (135 m ²)	Skarb Państwa
213/52	1,8027	nie dzielona	pod budowę sieci (budowa tunelu); przebudowa drogi gminnej 930104Z ul. Portowa/utwardzenie nawierzchni (12011 m ²)	Gmina Miasto Świnoujście

213/65	0,4636	nie dzielona	pod budowę sieci (budowa tunelu); pod obiekt tymczasowy - elementy placu budowy - technologia maszyny TBM, czas użytkowania: listopad 2022 (4636 m ²)	Gmina Miasto Świnoujście
213/49	0,8825	nie dzielona	pod budowę sieci (budowa tunelu); przebudowa drogi gminnej 930104Z ul. Portowa/utwardzenie nawierzchni (3172 m ²)	Gmina Miasto Świnoujście, Udział 5300/8825 – Żegluga Świnoujście
213/46	0,0199	nie dzielona	pod budowę sieci (budowa tunelu); pod obiekt tymczasowy - elementy placu budowy - technologia maszyny TBM, czas użytkowania: listopad 2022 (199 m ²)	Gmina Miasto Świnoujście
213/62	0,0002	nie dzielona	pod budowę sieci (budowa tunelu); pod obiekt tymczasowy - elementy placu budowy - technologia maszyny TBM, czas użytkowania: listopad 2022 (2 m ²)	Skarb Państwa, w trwałym zarządzie: Urząd Morski w Szczecinie
213/64	0,0095	nie dzielona	pod budowę sieci (budowa tunelu); pod obiekt tymczasowy - elementy placu budowy - technologia maszyny TBM, czas użytkowania: listopad 2022 (95 m ²)	Skarb Państwa, w trwałym zarządzie: Urząd Morski w Szczecinie
213/61	0,0237	nie dzielona	pod budowę sieci (budowa tunelu); pod obiekt tymczasowy - elementy placu budowy - technologia maszyny TBM, czas użytkowania: listopad 2022 (237 m ²)	Skarb Państwa, w trwałym zarządzie: Urząd Morski w Szczecinie
213/60	0,0009	nie dzielona	pod budowę sieci (budowa tunelu) – strefa oddziaływania (9 m ²); pod obiekt tymczasowy - elementy placu budowy - technologia maszyny TBM, czas	Skarb Państwa

				użytkowania: listopad 2022 (9 m ²)	
	213/63	0,0002	nie dzielona	pod obiekt tymczasowy - elementy placu budowy - technologia maszyny TBM, czas użytkowania: listopad 2022 (2 m ²)	Skarb Państwa, w trwałym zarządzie: Urząd Morski w Szczecinie
	213/59	0,0008	nie dzielona	pod obiekt tymczasowy - elementy placu budowy - technologia maszyny TBM, czas użytkowania: listopad 2022 (3 m ²)	Skarb Państwa
	213/18	0,3295	nie dzielona	pod budowę sieci (budowa tunelu) – strefa oddziaływania (5 m ²); przebudowa drogi gminnej 930104Z ul. Portowa/utwardzenie nawierzchni (5 m ²)	Gmina Miasto Świnoujście
	419/15	135,7939	nie dzielona	pod budowę sieci (budowa tunelu) (9737 m ²)	Skarb Państwa, w trwałym zarządzie: Urząd Morski w Szczecinie
Ognica 13	3/2	134,3118	nie dzielona	pod budowę sieci (budowa tunelu) (8834 m ²)	Skarb Państwa – Prezydent Miasta Świnoujście, w trwałym zarządzie: Urząd Morski w Szczecinie
	1/1	38,7281	nie dzielona	pod budowę sieci (budowa tunelu) – strefa oddziaływania (252 m ²)	Skarb Państwa – Prezydent Miasta Świnoujście, w trwałym zarządzie: Urząd Morski w Szczecinie
Warszów 14	1/15	104,3931	nie dzielona	pod budowę sieci (budowa tunelu) (8231 m ²)	Skarb Państwa – Prezydent Miasta Świnoujście, w trwałym zarządzie: Urząd Morski w Szczecinie
	1/17	0,1243	nie dzielona	pod budowę sieci (budowa tunelu) – strefa oddziaływania (229 m ²)	Skarb Państwa; użytkowanie wieczyste: Zarząd Morskich

					Portów Szczecin i Świnoujście S.A.
194/1	0,3923	nie dzielona	pod budowę sieci (budowa tunelu) – strefa oddziaływania (28 m ²)		Zarząd Morskich Portów Szczecin i Świnoujście S.A.
186/1	0,4377	nie dzielona	pod budowę sieci (budowa tunelu) – strefa oddziaływania (89 m ²)		Gmina Miasto Świnoujście; użytkowanie wieczyste: Zarząd Morskich Portów Szczecin i Świnoujście S.A.
190	0,0226	nie dzielona	pod budowę sieci (budowa tunelu) – strefa oddziaływania (13 m ²)		Skarb Państwa; w trwałym zarządzie: Urząd Morski w Szczecinie
191	0,1550	nie dzielona	pod budowę sieci (budowa tunelu) – strefa oddziaływania (10 m ²); pod budowę sieci elektroenergetycznej WN kablowej; pod budowę sieci telekomunikacyjnej (443 m ²)		Skarb Państwa; w trwałym zarządzie: Urząd Morski w Szczecinie
186/2	2,0588	nie dzielona	pod budowę sieci (budowa tunelu) (12872 m ²)		Gmina Miasto Świnoujście; użytkowanie wieczyste: udział 1/1, „Energopol-Szczecin” S.A.
8/1	3,2722	nie dzielona	pod budowę sieci (budowa tunelu) (2002 m ²)		Skarb Państwa; użytkowanie wieczyste: Zarząd Morskich Portów Szczecin i Świnoujście S.A.
186/3	0,0170	nie dzielona	pod budowę sieci (budowa tunelu) – strefa oddziaływania (170 m ²)		Gmina Miasto Świnoujście; użytkowanie wieczyste: Zarząd

					Morskich Portów Szczecin i Świnoujście S.A.
143	0,2097	nie dzielona		pod budowę sieci (budowa tunelu) (2097 m ²)	Skarb Państwa; użytkowanie wieczyste: Zarząd Morskich Portów Szczecin i Świnoujście S.A.
144	1,0090	nie dzielona		pod budowę sieci (budowa tunelu); pod budowę sieci elektroenergetycznej WN kablowej; pod sieć teletechniczną – włączenie w istniejącą infrastrukturę (6860 m ²)	Skarb Państwa; użytkowanie wieczyste: Zarząd Morskich Portów Szczecin i Świnoujście S.A.
145/3	0,0786	nie dzielona		pod budowę sieci elektroenergetycznej WN (33 m ²)	Gmina Miasto Świnoujście; użytkowanie wieczyste: Polski Koncern Naftowy Orlen w Płocku
145/4	6,6188	nie dzielona		pod budowę sieci elektroenergetycznej WN kablowej; pod budowę sieci telekomunikacyjnej kablowej; pod budowę sieci gazowej – strefa oddziaływania; pod budowę obiektu tymczasowego - droga objazdowa - czas użytkowania: listopad 2022 (5042 m ²)	Skarb Państwa; użytkowanie wieczyste: Zarząd Morskich Portów Szczecin i Świnoujście S.A.
145/1	0,7025	145/5	0,0041	pod budowę sieci (budowa tunelu); pod budowę sieci elektroenergetycznej WN kablowej; pod budowę sieci elektroenergetycznej; pod przebudowę zjazdu; pod budowę sieci	Gmina Miasto Świnoujście; użytkowanie wieczyste: Polski Koncern Naftowy Orlen w Płocku
		145/6	0,6984	telekomunikacyjnej kablowej; pod budowę sieci gazowej; pod budowę obiektu	

					tymczasowego - droga objazdowa - czas użytkowania: listopad 2022 (3143,78 m²)	
119	2,9619	nie dzielona			pod budowę sieci (budowa tunelu); pod budowę sieci elektroenergetycznej WN kablowej – likwidacja; pod budowę sieci sanitarnej; pod budowę sieci wodociągowej; pod budowę sieci elektroenergetycznej SN kablowej; pod przebudowę zjazdu (424 m²)	Zarząd Morskich Portów Szczecin i Świnoujście S.A.
146/1	0,2963	nie dzielona			pod budowę sieci elektroenergetycznej WN kablowej – strefa oddziaływania (794 m²)	Gmina Miasto Świnoujście; użytkowanie wieczyste: Spółka handlowa będąca cudzoziemcem Spółka Hass Holding Limited Limassol
147	0,2533	nie dzielona			pod budowę sieci elektroenergetycznej WN kablowej – strefa oddziaływania (610 m²)	Gmina Miasto Świnoujście
282	2,8753	nie dzielona			pod budowę sieci elektroenergetycznej WN - kablowej - napowietrzna (projektowany słup wN); oraz sieci kablowej (1542 m²)	„A.K.S. Holding” Sp. z o.o.
162/1	0,0007	nie dzielona			pod budowę sieci elektroenergetycznej WN kablowej napowietrzna – strefa oddziaływania (7 m²)	Gmina Miasto Świnoujście
158/1	0,0899	nie dzielona			pod budowę sieci elektroenergetycznej WN kablowej - napowietrzna (899 m²)	Gmina Miasto Świnoujście; wieczyste: Zarząd Morskich Portów

					Szczecin i Świnoujście S.A.
	158/2	0,4786	nie dzielona	pod budowę sieci elektroenergetycznej WN - napowietrzna (1396 m ²)	Gmina Miasto Świnoujście; wieczyste: Zarząd Morskich Portów Szczecin i Świnoujście S.A.
	159/3	0,5115	nie dzielona	pod budowę sieci elektroenergetycznej WN - napowietrzna (5115 m ²)	„A.K.S. Holding” Sp. z o.o.
	159/4	1,8386	nie dzielona	pod budowę sieci elektroenergetycznej WN - napowietrzna (7205 m ²)	„A.K.S. Holding” Sp. z o.o.
	159/2	2,2064	159/5	0,6934	Gmina Miasto Świnoujście
			159/6	0,7306	
			159/7	0,3772	
			159/8	0,4052	
	160	0,1686	160/1	0,0084	Skarb Państwa; użytkowanie wieczyste: Zarząd Morskich Portów Szczecin i Świnoujście S.A.
			160/2	0,1602	
	163	0,2636	163/1	0,1496	Skarb Państwa; użytkowanie wieczyste: Zarząd Morskich
			163/2	0,1140	

				WN; pod sieć melioracyjną (591 m²)	Portów Szczecin i Świnoujście S.A.
199/1	3,3127	199/6	0,2383		Gmina Miasto Świnoujście
		199/7	3,0744	pod linię elektroenergetyczną WN; pod sieć melioracyjną (8774 m²)	
199/2	0,3437	nie dzielona		pod budowę sieci elektroenergetycznej WN napowietrznej – regulacja istniejących przewodów (406 m²)	Gmina Miasto Świnoujście
214/1	0,0174	nie dzielona		pod budowę sieci elektroenergetycznej WN - napowietrzna - regulacja istniejących przewodów (51 m²)	Miasto Świnoujście
214/2	0,5628	nie dzielona		pod budowę sieci elektroenergetycznej WN - napowietrzna - regulacja istniejących przewodów (1076 m²)	Miasto Świnoujście
215	2,7765	nie dzielona		pod budowę sieci elektroenergetycznej WN - napowietrzna - regulacja istniejących przewodów (6971 m²)	Gmina Miasta Świnoujście; użytkowanie wieczyste: Polski Związek Działkowców
216/1	1,6158	nie dzielona		pod budowę sieci elektroenergetycznej WN - napowietrzna - regulacja istniejących przewodów (277 m²)	Gmina Miasto Świnoujście
216/2	0,1210	nie dzielona		pod budowę sieci elektroenergetycznej WN - napowietrzna - regulacja istniejących przewodów (327 m²)	Gmina Miasto Świnoujście
217	1,2479	nie dzielona		pod budowę sieci elektroenergetycznej WN - napowietrzna - regulacja istniejących przewodów (1723 m²)	Skarb Państwa
197/4	0,1575	nie dzielona		pod budowę sieci elektroenergetycznej WN - napowietrzna - regulacja istniejących	Skarb Państwa

				przewodów (210 m²)	
197/3	4,0571	nie dzielona	pod budowę sieci elektroenergetycznej WN - napowietrzna - regulacja istniejących przewodów (8318 m²)	Gmina Miasto Świnoujście	
218	0,2068	nie dzielona	pod budowę sieci elektroenergetycznej WN - napowietrzna - regulacja istniejących przewodów (405 m²)	Gmina Miasto Świnoujście	
220/4	3,5103	nie dzielona	pod budowę sieci elektroenergetycznej WN - napowietrzna - regulacja istniejących przewodów (1614 m²)	Miasto Świnoujście	
59	0,1343	nie dzielona	pod budowę sieci kanalizacji sanitarnej (37 m²)	Gmina Miasto Świnoujście	
60/4	0,1688	nie dzielona	pod budowę sieci kanalizacji sanitarnej (43 m²)	Udział: 278/1000 Polskie Koleje Państwowe S.A. Udział: 229/1000 Zatwarnicki Zbigniew Zenon Udział: 229/1000 Zatwarnicki Zbigniew Zenon Udział: 22/24 z 159/1000 Tyburski Andrzej Udział: 105/1000 Łukomska Grażyna Wanda Udział: 2/24 z 159/1000 Ślipko Ryszard Bolesław	
132/2	0,1663	nie dzielona	pod budowę sieci gazowej średniego ciśnienia (77 m²)	THOOT Sp. z o.o.	
132/1	0,0211	nie dzielona	pod budowę sieci gazowej średniego ciśnienia	Gmina Miasto Świnoujście	

				(68 m ²)	
46/2	0,4721	nie dzielona		pod budowę sieci gazowej średniego ciśnienia (34 m ²)	Skarb Państwa; użytkowanie wieczyste: Polskie Koleje Państwowe S.A.
150/2	0,1824	150/3	0,0652		Skarb Państwa; użytkowanie wieczyste: Polskie Koleje Państwowe S.A.
		150/4	0,1172	pod budowę sieci kanalizacji deszczowej; pod budowę sieci kanalizacji sanitarnej (108 m ²)	
85/1	0,3003	nie dzielone		pod budowę kanalizacji deszczowej - połączenie z istniejącym rowem melioracyjnym (44 m ²)	Miasto Świnoujście
149	0,2453	149/1	0,0851		Gmina Miasto Świnoujście
		149/2	0,1602	pod budowę kanalizacji sanitarnej (108 m ²)	
84/1	0,4190	nie dzielone		pod kanalizację sanitarną; pod budowę dróg innej kategorii ul. Skandynawska DG 930116Z (311 m ²)	Gmina Miasto Świnoujście
150/1	0,0286	nie dzielone		pod sieć teletechniczną; pod budowę sieci elektroenergetycznej; pod budowę sieci gazowej; pod budowę dróg innej kategorii ul. Fińska DG 930024Z (286 m ²)	Gmina Miasto Świnoujście
260	0,1397	nie dzielone		pod sieć teletechniczną; pod budowę sieci elektroenergetycznej; pod budowę dróg innej kategorii ul. Fińska DG 930024Z (244 m ²)	Gmina Miasto Świnoujście
138/2	0,1866	138/3	0,0125		Skarb Państwa; użytkowanie wieczyste: Daniel Robert Śliczniuk
		138/4	0,0200		
		138/5	0,1541	pod budowę gazociągu (6 m ²)	

”

- ustalenie, w rozstrzygnięciu zaskarżonej decyzji, w miejsce uchylecia, na stronie 35, nowego zapisu:

- „ – uprawnia do rozpoczęcia robót budowlanych,
- uprawnia do wydania przez właściwy organ dziennika budowy.”,
- zatwierdzenie, w miejsce uchylecia, zamiennego pkt 5 części opisowej projektu zagospodarowania terenu, stanowiącego załącznik nr 1 do niniejszej decyzji,
- zatwierdzenie, w miejsce uchylecia, zamiennych rysunków nr D/SWIN/EPG/B/000/VAR/LAY/0008, nr D/SWIN/EPG/B/000/VAR/LAY/0009, nr D/SWIN/EPG/B/000/VAR/LAY/0010, nr D/SWIN/EPG/B/000/VAR/LAY/0011, nr D/SWIN/EPG/B/000/VAR/LAY/0012, części rysunkowej projektu zagospodarowania terenu, stanowiących załącznik 2.1-2.5 do niniejszej decyzji.

II. W pozostałej części zaskarżoną decyzję utrzymuję w mocy.

UZASADNIENIE

Wnioskiem z dnia 17 lipca 2019 r., uzupełnionym w trakcie prowadzonego postępowania, Prezydent Miasta Świnoujścia, zwany dalej „*inwestorem*”, reprezentowany przez Pana Piotra Flisiaka, wystąpił do Wojewody Zachodniopomorskiego o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej pn.: „Usprawnienie połączenia komunikacyjnego pomiędzy wyspami Uznam i Wolin w Świnoujściu – budowa tunelu pod Świną”. *Inwestor* wniósł także o nadanie decyzji rygoru natychmiastowej wykonalności, uzasadniając konieczność jego nadania interesem gospodarczym i społecznym.

Po przeprowadzeniu postępowania w sprawie ww. wniosku, Wojewoda Zachodniopomorski wydał w dniu 7 października 2019 r. decyzję Nr 17/2019, znak: AP-1.7820.193-10.2019.PM, o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej pn.: „Usprawnienie połączenia komunikacyjnego pomiędzy wyspami Uznam i Wolin w Świnoujściu – budowa tunelu pod Świną”, zwaną dalej „*decyzją Wojewody Zachodniopomorskiego*”, oraz nadał jej rygor natychmiastowej wykonalności.

Od *decyzji Wojewody Zachodniopomorskiego* odwołanie, za pośrednictwem organu I instancji, wniosła spółka A.K.S. Holding Sp. z o.o. z siedzibą w Świnoujściu [pismo z dnia 29 października 2019 r. nadane w polskiej placówce pocztowej operatora wyznaczonego w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe (t.j. Dz. U. z 2020 r. poz. 1041), w dniu 31 października 2019 r.]. Odwołanie zostało uzupełnione przy piśmie z dnia 19 listopada 2019 r. Brak formalny odwołania i ww. pisma uzupełniającego z dnia 19 listopada 2019 r. został usunięty przy piśmie z dnia 16 grudnia 2019 r.

W odwołaniu, wniesionym w terminie, skarżąca spółka podniosła zarzuty w sprawie *decyzji Wojewody Zachodniopomorskiego*, jak i postępowania zakończonego wydaniem tej decyzji.

Uwzględniając fakt, iż właściwym w przedmiotowej sprawie – stosownie do treści rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 6 października 2020 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Rozwoju, Pracy i Technologii (Dz. U. z 2020 r. poz. 1718) – jest obecnie Minister Rozwoju, Pracy i Technologii, zwany dalej „*Ministrem*”, stwierdzono, co następuje.

Kompetencje organu odwoławczego obejmują zarówno korygowanie wad prawnych decyzji organu I instancji, polegających na niewłaściwym zastosowaniu przepisu prawa materialnego, bądź postępowania administracyjnego, jak i wad polegających na niewłaściwej ocenie okoliczności faktycznych. Zgodnie z ogólnie przyjętą zasadą organy administracyjne powinny działać wnikliwie, prowadząc wyczerpujące postępowanie dowodowe w celu uzyskania prawdy obiektywnej, a fakty istotne dla podjęcia rozstrzygnięcia powinny zostać w miarę możliwości bezsprzecznie ustalone. Obowiązek ten wynika z art. 7 i 77 *kpa*. Dlatego też trafność rozstrzygnięcia w każdym indywidualnym przypadku wymaga szczegółowego zbadania i rozważenia wszelkich argumentów, które stanowiłyby podstawę do przyjęcia określonego stanowiska. Wydając decyzję, organ zobowiązany jest do przestrzegania przepisów *kpa*, a przede wszystkim do podejmowania wszelkich kroków niezbędnych do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego.

Mając na uwadze powyższe, w trakcie przeprowadzonego postępowania odwoławczego *Minister* rozpatrzył ponownie wniosek *inwestora* o wydanie przedmiotowej decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej, przeanalizował materiał dowodowy zgromadzony przez Wojewodę Zachodniopomorskiego, w tym zbadał poprawność postępowania organu pierwszej instancji oraz

poprawność kończącej to postępowanie *decyzji Wojewody Zachodniopomorskiego*, jak również rozpatrzył zarzuty skarżącej spółki.

Zgodnie z art. 11d ust. 1 pkt 1 *specustawy drogowej*, do wniosku załączono mapę w skali 1:500, na której przedstawiono proponowany przebieg drogi, z zaznaczeniem terenu niezbędnego dla obiektów budowlanych oraz istniejące uzbrojenie terenu. Ponadto, przedstawiono analizę powiązania drogi z innymi drogami publicznymi, dołączono mapy zawierające projekty podziałów nieruchomości, określono zmiany w dotychczasowej infrastrukturze zagospodarowania terenu, określono nieruchomości lub ich części, które planowane są do przejęcia na rzecz Skarbu Państwa, oraz określono nieruchomości lub ich części, z których korzystanie będzie ograniczone.

Zgodnie z art. 11d ust. 1 pkt 5 *specustawy drogowej*, do wniosku o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej *inwestor* dołączył projekt budowlany wraz z opiniami, uzgodnieniami, pozwoleniami oraz dokumentami wymaganymi przepisami szczególnymi.

Wskazać również trzeba, iż w dniu 19 września 2020 r. weszła w życie ustawa z dnia 13 lutego 2020 r. o zmianie ustawy Prawo budowlane oraz niektórych innych ustaw (t.j. Dz. U. z 2020 r. poz. 471), zwana dalej „*ustawą nowelizującą*”. Jednocześnie wydane zostało rozporządzenie Ministra Rozwoju z dnia 11 września 2020 r. w sprawie szczegółowego zakresu i formy projektu budowlanego (t.j. Dz. U. z 2020 r. poz. 1609). Zgodnie z § 25 tego rozporządzenia, uchylone zostało dotychczasowe rozporządzenie Ministra Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej z dnia 25 kwietnia 2012 r. w sprawie szczegółowego zakresu i formy projektu budowlanego (t.j. Dz. U. z 2018 r. poz. 1935), zwane dalej „*rozporządzeniem w sprawie szczegółowego zakresu i formy projektu budowlanego*”.

Jednakże, zgodnie z art. 25 *ustawy nowelizującej*, do spraw uregulowanych ustawą zmienianą w art. 1, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, przepisy ustawy zmienianej w art. 1 stosuje się w brzmieniu dotychczasowym. Tym samym, zgodnie z ww. przepisem, przedmiotowa sprawa podlega rozpatrzeniu w oparciu o przepisy ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane (t.j. Dz. U. z 2020 r. poz. 1333, z późn. zm.), zwanej dalej „*ustawą Prawo budowlane*”, w brzmieniu dotychczas obowiązującym, a także w oparciu o przepisy *rozporządzenia w sprawie szczegółowego zakresu i formy projektu budowlanego*.

Projekt został wykonany i sprawdzony przez osoby spełniające warunki, o których mowa w art. 12 ust. 7 *ustawy Prawo budowlane*. Zgodnie z art. 20 ust. 4 tej ustawy, do projektu dołączono oświadczenia projektantów i sprawdzających o sporządzeniu projektu zgodnie z obowiązującymi przepisami oraz zasadami wiedzy technicznej.

Przedmiotowy projekt budowlany jest zgodny z:

- decyzją Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Szczecinie z dnia 1 czerwca 2010 r., znak: RDOŚ-32-WOŚ.TŚ-6613/36-30/09/at, o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia polegającego na budowie stałego połączenia pomiędzy wyspami Uznam i Wolin w Świnoujściu, zwaną dalej „*decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach*”,
- postanowieniem Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Szczecinie z dnia 4 października 2019 r., znak: WONS-OŚ.4222.4.2019.EP.7, uzgadniającym realizację ww. przedsięwzięcia i określającym warunki jego realizacji, zwanym dalej „*postanowieniem uzgadniającym*”,
- decyzją Dyrektora Zarządu Zlewni w Szczecinie Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie z dnia 1 lipca 2019 r., znak: SZ.ZUZ.4.421.93/6.2019.WD, udzielającą pozwolenia wodnoprawnego w ramach ww. inwestycji, sprostowaną postanowieniem z dnia 11 lipca 2019 r., znak: SZ.ZUZ.4.421.93/7.2019.WD,
- decyzją Dyrektora Zarządu Zlewni w Szczecinie Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie z dnia 12 lipca 2019 r., znak: SZ.ZUZ.4.421.75/8.2019.WD, udzielającą pozwolenia wodnoprawnego w ramach ww. inwestycji,
- decyzją Ministra Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej Nr 24/16 z dnia 15 września 2016 r., znak: DGM.III.53.65.2016.NZ.4, udzielającą pozwolenia na wznoszenie lub wykorzystywanie sztucznych wysp, konstrukcji i urządzeń w polskich obszarach morskich dla przedmiotowej inwestycji,

- postanowieniem Wojewody Zachodniopomorskiego z dnia 4 października 2019 r., znak: AP-1.7840.4.10-8.2019.PM, w przedmiocie udzielenia zgody na odstępstwo od przepisów techniczno-budowlanych.

Po dokonaniu analizy przedłożonego przez *inwestora* projektu budowlanego, organ odwoławczy stwierdził, że poza uchybieniami, o których będzie mowa w dalszej części niniejszej decyzji, spełnia on wymagania określone w art. 34 ust. 2 i ust. 3 *ustawy Prawo budowlane* oraz *rozporządzeniu w sprawie szczegółowego zakresu i formy projektu budowlanego*.

Do wniosku *inwestor* dołączył również wymagane opinie, o których mowa w art. 11b ust. 1 oraz art. 11d ust. 1 pkt 8 *specustawy drogowej*, bądź dowody potwierdzające doręczenie wystąpień o ich wydanie, w przypadku ich niewydania, co należało potraktować się jako brak zastrzeżeń do wniosku. Ponadto, *inwestor* dołączył również wymagane przepisami odrębnymi akty administracyjne.

Analizując złożony przez *inwestora* wniosek o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację przedmiotowej inwestycji drogowej organ odwoławczy uznał, że zawiera on elementy wskazane w art. 11b oraz art. 11d ust. 1 *specustawy drogowej*.

Następnie organ odwoławczy poddał kontroli przeprowadzone przez Wojewodę Zachodniopomorskiego postępowanie w sprawie wydania decyzji o zezwoleniu na realizację ww. przedsięwzięcia i stwierdził, co następuje. W ocenie organu II instancji, Wojewoda Zachodniopomorski poinformował strony o wszczętym postępowaniu, podał jego podstawę prawną, poinformował strony o możliwości zapoznania się z aktami sprawy, a także o miejscu, w którym strony mogą zapoznać się z tą dokumentacją, a zatem należycie i wyczerpująco poinformował strony o okolicznościach faktycznych i prawnych, będących przedmiotem postępowania administracyjnego, które mogły mieć wpływ na ustalenie ich praw i obowiązków.

Wojewoda Zachodniopomorski, pismem z dnia 13 sierpnia 2019 r., znak: AP-1.7820.193-1.2019.PM, zawiadomił wnioskodawcę oraz właścicieli i użytkowników wieczystych nieruchomości objętych wnioskiem o wszczęciu postępowania w sprawie wydania decyzji o zezwoleniu na realizację przedmiotowej inwestycji, wysyłając zawiadomienia na adresy wskazane w katastrze nieruchomości. Pozostałe strony postępowania zostały poinformowane o powyższym w drodze obwieszczeń. W przedmiotowym obwieszczeniu i zawiadomieniu organ I instancji poinformował strony o terminie i miejscu, w którym strony mogą zapoznać się z aktami sprawy. W toku postępowania przed Wojewodą Zachodniopomorskim wniesiono zastrzeżenia i wnioski odnośnie rzeczzonej inwestycji drogowej.

Z uwagi na wynikający z *decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach* obowiązek przeprowadzenia ponownej oceny oddziaływania przedmiotowego przedsięwzięcia na środowisko, działając na podstawie art. 89 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2020 r. poz. 283, z późn. zm.), zwanej dalej „*ustawą o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie*”, Wojewoda Zachodniopomorski zwrócił się do Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Szczecinie o uzgodnienie warunków realizacji przedmiotowego przedsięwzięcia drogowego.

Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Szczecinie, działając na podstawie art. 90 ust. 2 pkt 1 *ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie*, zwrócił się do Wojewody Zachodniopomorskiego o zapewnienie możliwości udziału społeczeństwa w sprawie przeprowadzenia ponownej oceny oddziaływania na środowisko dla ww. przedsięwzięcia drogowego. Spełniając powyższy obowiązek Wojewoda Zachodniopomorski poinformował społeczeństwo o możliwości zapoznania się z dokumentacją sprawy oraz składania uwag i wniosków. Po przeprowadzeniu ponownej oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Szczecinie wydał *postanowienie uzgadniające*.

Uznając, że zebrany w sprawie materiał dowodowy pozwala na wydanie rozstrzygnięcia, Wojewoda Zachodniopomorski wydał w dniu 7 października 2019 r. decyzję Nr 17/2019 o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej. Nadając decyzji rygor natychmiastowej wykonalności Wojewoda Zachodniopomorski podzielił argumenty przedstawione przez *inwestora*. W uzasadnieniu kontrolowanej decyzji organ I instancji odniósł się do pisma wniesionego przez stronę postępowania.

Zgodnie z art. 11f ust. 3 *specustawy drogowej*, Wojewoda Zachodniopomorski doręczył ww. decyzję wnioskodawcy oraz zawiadomił o jej wydaniu pozostałe strony w drodze obwieszczeń. Dotychczasowych właścicieli i użytkowników wieczystych nieruchomości objętych *decyzją Wojewody Zachodniopomorskiego* organ I instancji poinformował o wydaniu decyzji w drodze zawiadomienia z dnia 8 października 2019 r., wysłanego na adres wskazany w katastrze nieruchomości. W zawiadomieniu oraz w obwieszczeniu zamieszczono, zgodnie z art. 11f ust. 4 *specustawy drogowej*, informację o miejscu, w którym strony mogą zapoznać się z treścią decyzji.

Postanowieniem z dnia 31 października 2019 r., znak: AP-1.7820.193-15.2019.PM, Wojewoda Zachodniopomorski sprostował oczywistą omyłkę w tabeli na str. 19 *decyzji Wojewody Zachodniopomorskiego*, w zakresie dotyczącym wskazania właściciela działek nr 159/3 i nr 159/4, z obrębu Warszów 14, z zapisu: „Gmina-Miasto Świnoujście - Użytkowanie wieczyste: Zarząd Morskich Portów Szczecin i Świnoujście Spółka Akcyjna” na zapis: „A.K.S. Holding Spółka z o.o.”.

Kontrolowana *decyzja Wojewody Zachodniopomorskiego* (z zastrzeżeniem uchybień, o którym będzie mowa w dalszej części niniejszej decyzji) czyni zadość wymogom przedstawionym w art. 11f ust. 1 *specustawy drogowej*.

Zaskarżona *decyzja Wojewody Zachodniopomorskiego* określa również termin wydania nieruchomości, opróżnienia lokali oraz innych pomieszczeń, o którym mowa w art. 16 ust. 2 *specustawy drogowej*. Pozytywnie należy ocenić określenie przez Wojewodę Zachodniopomorskiego – biorąc pod uwagę dyspozycję art. 16 ust. 2 *specustawy drogowej* – ww. terminu na 120 dzień od dnia uzyskania waloru ostateczności decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej (najkrótszy dopuszczalny termin). Organ zobowiązany był bowiem tak uczynić wobec uzasadnionego wystąpienia przez *inwestora* o nadanie decyzji rygoru natychmiastowej wykonalności.

Po zapoznaniu się ze zgromadzonym materiałem dowodowym organ II instancji stwierdził, iż wydana decyzja wymaga dokonania korekty merytoryczno-reformacyjnej. Należy zauważyć, iż przepisy art. 138 § 1 pkt 2 *kpa* umożliwiają organowi odwoławczemu korektę zaskarżonej decyzji przez jej uchylenie i orzeczenie w tym zakresie co do istoty sprawy.

Z akt sprawy wynika, iż *inwestor* po wydaniu *decyzji Wojewody Zachodniopomorskiego* dokonał ponownej analizy załącznika graficznego do tej decyzji (projektu budowlanego) i wyniku tej analizy stwierdził pewne nieścisłości i błędy występujące w tabeli znajdującej się na stronach 9-23 zaskarżonej decyzji, określającej działki z ograniczonym sposobem korzystania.

Z powyższych względów, przy piśmie z dnia 29 września 2020 r., znak: C/SWIN/TSC/OTH/1589/20/MT, *inwestor* przykazał skorygowany załącznik do wniosku o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację przedmiotowej inwestycji, określający nieruchomości lub ich części, z których korzystanie będzie ograniczone. *Inwestor* wyjaśnił, iż w przekazywanym załączniku ujednolicono zapisy dotyczące zakresu prac wykonywanych na niektórych nieruchomościach lub ich częściach, z których korzystanie będzie ograniczone oraz dokonano korekt oczywistych omyłek pisarskich w zakresie powierzchni zajętości poszczególnych działek ograniczonych w korzystaniu względem realnej powierzchni zajęcia wynikającej z dokumentacji projektowej zatwierdzonej *decyzją Wojewody Zachodniopomorskiego*.

Inwestor wyjaśnił, iż w ww. załączniku uszczegółowił także zapisy odnośnie tunelu, który stanowi sieć uzbrojenia terenu, czy też w przypadku przebudowy dróg innej kategorii, zostały dodane informacje na temat sieci uzbrojenia terenu, które są w ramach tej przebudowy realizowane. Ponadto, w przekazanym załączniku skorygowano omyłki w zakresie właścicieli niektórych nieruchomości ograniczonych w korzystaniu. *Inwestor* wskazał również, że wnioskowane korekty nie powodują, iż zmianie uległy rozwiązania projektowe inwestycji, jak również nie niosą za sobą konieczności zmiany załączników graficznych do *decyzji Wojewody Zachodniopomorskiego*.

Ponadto, przy ww. piśmie z dnia 29 września 2020 r. *inwestor* przekazał również 4 egzemplarze pkt 5 pn. „Obszar Oddziaływania Obiektu”, części opisowej projektu zagospodarowania terenu, z doszczegółowieniem przepisów prawa, w oparciu, o które dokonano określenia obszaru oddziaływania obiektu. Stosownie bowiem do § 13a pkt 1 *rozporządzenia w sprawie szczegółowego zakresu i formy projektu budowlanego*, informacja o obszarze oddziaływania obiektu zawiera wskazanie przepisów prawa, w oparciu, o które dokonano określenia obszaru oddziaływania obiektu.

Co więcej, organ odwoławczy zauważył, iż Wojewoda Zachodniopomorski wskazując, na stronach 34-35 zaskarżonej decyzji, skutki nadania decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej rygoru natychmiastowej, pominął, iż decyzja o nadanym rygorze natychmiastowej wykonalności uprawnia również do wydania przez właściwy organ dziennika budowy.

Zgodnie bowiem z art. 17 ust. 3 pkt 2-5 *specustawy drogowej*, decyzja o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej, której został nadany rygor natychmiastowej wykonalności, zobowiązuje do niezwłocznego wydania nieruchomości, opróżnienia lokali i innych pomieszczeń (pkt 2), uprawnia do faktycznego objęcia nieruchomości w posiadanie przez właściwego zarządcę drogi (pkt 3), uprawnia do rozpoczęcia robót budowlanych (pkt 4) i uprawnia do wydania przez właściwy organ dziennika budowy [pkt 5 dodany do ust. 3 art. 17 ustawą nowelizującą z dnia 5 sierpnia 2015 r. (Dz.U. z 2015 r. poz. 1590), która weszła w życie 27 października 2015 r.]

Konsekwencją powyższego, są dokonane na podstawie art. 138 § 1 pkt 2 *kpa* – zmiany, szczegółowo określone w punkcie I niniejszej decyzji.

Po zapoznaniu się z treścią ww. pisma *inwestora* z dnia 29 września 2020 r. i załączonym do tego pisma skorygowanym załącznikiem do wniosku o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację przedmiotowej inwestycji, określającym nieruchomości lub ich części, z których korzystanie będzie ograniczone, jak również po przeanalizowaniu akt sprawy, *Minister* uznał racje przemawiające za koniecznością wprowadzenia korekt w tabeli znajdującej się na stronach 9-23, określającej działki z ograniczonym sposobem korzystania.

Dokonana przez *Ministra* korekta ww. tabeli wyeliminowała występujące tam błędy i nieścisłości, o których była mowa powyżej ww. piśmie *inwestora* z dnia 29 września 2020 r., a które szczegółowo zostały opisane w załączniku do tego pisma pn. „zestawienie działek z ograniczonym sposobem korzystania”. W załączniku tym przy każdej działce ulegającej korekcie opisano przyczynę zmiany zapisu.

Zauważyć przy tym należy, iż pomimo tego, że z ww. załącznika do pisma *inwestora* z dnia 29 września 2020 r. pn. „zestawienie działek z ograniczonym sposobem korzystania”, wynika, iż wnioskowane korekty nie dotyczą wszystkich działek wymienionych w tabeli znajdującej się na stronach 9-23 zaskarżonej decyzji, *Minister* - w pkt I niniejszej decyzji - uchylił jednak całą tabelę znajdującą się na stronach 9-23 zaskarżonej decyzji i orzekł o jej nowej treści. *Minister* zdecydował się na taki ruch z uwagi na to, iż w ten sposób uzyskał większą czytelność przedmiotowego zezwolenia inwestycyjnego, zarówno dla *inwestora*, jak i stron postępowania, które nie muszą w dwóch odrębnych rozstrzygnięciach (tj. zarówno w *decyzji Wojewody Zachodniopomorskiego*, jak i *decyzji organu odwoławczego*) poszukiwać informacji odnośnie zakresu prac na działkach niezbędnych dla realizacji obowiązków, o których mowa w art. 11f ust. 1 pkt 8 lit. b, c oraz e-h *specustawy drogowej*.

Podkreślić również należy, iż dokonane korekty nie powodują zmiany rozwiązań projektowych inwestycji, nie wpływają na uzyskane dla inwestycji uzgodnienia środowiskowe i inne rozstrzygnięcia, jak również nie wpływają na zmianę zajęcia terenu poszczególnych działek pod inwestycję, w sposób inny niż ta wynikająca z rozwiązań projektowych przyjętych w projekcie budowlanym zatwierdzonym *decyzją Wojewody Zachodniopomorskiego*.

Minister dokonując korekty zaskarżonej decyzji uwzględnił również, iż decyzja o nadanym rygorze natychmiastowej wykonalności uprawnia do wydania przez właściwy organ dziennika budowy. Ponadto, *Minister* dokonał także korekty części załącznika graficznego do zaskarżonej decyzji, poprzez zatwierdzenie zamiennego pkt 5 części opisowej projektu zagospodarowania terenu, z doszczegółowieniem przepisów prawa, w oparciu o które dokonano określenia obszaru oddziaływania obiektu. O powodach zmiany - również w pkt I niniejszej decyzji - rysunków nr: 0008, 0009, 0010, 0011, 0012, części rysunkowej projektu zagospodarowania terenu, będzie mowa w dalszej części uzasadnienia niniejszej decyzji.

Organ odwoławczy dokonując rozstrzygnięć, o których mowa w pkt I niniejszej decyzji, uznał, że nie naruszają one zasady dwuinstancyjności postępowania, o której mowa w art. 15 *kpa*. Badając zgodność z prawem pozostałej części zaskarżonej decyzji, organ odwoławczy stwierdził, że czyni ona zadość innym wymogom *specustawy drogowej* oraz, że brak było podstaw do zakwestionowania decyzji poza częścią uchyloną i ustaloną w punkcie niniejszej decyzji.

Rozpatrując odwołanie skarżącej spółki, w pierwszej kolejności wskazać należy, że zarówno wojewoda orzekający w sprawie jako organ I instancji, jak i *Minister* działający jako organ odwoławczy, pełnią w procesie inwestycyjnym funkcję organów, które będąc właściwe do wydania decyzji w przedmiocie zezwolenia na realizację inwestycji drogowej, nie są jednocześnie uprawnione do wyznaczania i korygowania trasy inwestycji drogowej, ani do zmiany proponowanych we wniosku rozwiązań.

Zgodnie z art. 11d ust. 1 pkt 1 *specustawy drogowej*, to inwestor we wniosku o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej decyduje o przebiegu drogi oraz wielkości terenu niezbędnego dla obiektów budowlanych, załączając mapy przedstawiające proponowany przebieg drogi oraz mapy zawierające projekty podziałów nieruchomości. Zarówno wojewoda jak i organ odwoławczy mogą działać tylko w granicach tego wniosku i nie mają możliwości ingerowania w lokalizację inwestycji, a więc i w przebieg linii podziału nieruchomości, zaproponowany przez wnioskodawcę. Ocenie dokonanej przez organy pierwszej i drugiej instancji może jedynie podlegać zgodność z prawem planowanego przedsięwzięcia, w szczególności spełnienie warunków zawartych w przepisach *specustawy drogowej*, bowiem stosownie do przepisu art. 11e *specustawy drogowej* nie można uzależniać zezwolenia na realizację inwestycji drogowej od spełnienia świadczeń lub warunków nieprzewidzianych obowiązującymi przepisami (wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 17 kwietnia 2013 r., sygn. akt II OSK 432/13, opubl. Centralna Baza Orzeczeń Sądów Administracyjnych).

Inwestor jest zatem kreatorem miejsca, sposobu i kształtu realizacji inwestycji, natomiast organ orzekający wyznacza dopuszczalne prawem granice tej kreacji, poprzez dokonywanie oceny prawnej, kończącej się aktem władztwa publicznego, zakreślającego te granice. Zadaniem organu jest bowiem sprawdzenie, czy wyznaczone przez wnioskodawcę linie rozgraniczające pas drogowy oraz zaproponowane rozwiązania techniczne odpowiadają woli ustawodawcy wyrażonej w innych regulacjach prawnych, mających znaczenie dla wydania decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej.

Zgodnie z powszechnie przyjmowanym w orzecznictwie sądowoadministracyjnym poglądem dotyczącym przedmiotowej materii (zob. wyroki Naczelnego Sądu Administracyjnego: z 13 września 2017 r., sygn. akt II OSK 1705/17, z 8 czerwca 2017 r., sygn. akt II OSK 2572/15, z 19 lipca 2016 r., sygn. akt II OSK 1373/16, z 25 maja 2016 r., sygn. akt II OSK 524/16, z 1 marca 2016 r., sygn. akt II OSK 2334/15, z 1 kwietnia 2015 r., sygn. akt II OSK 106/15, z 24 lutego 2015 r., sygn. akt II OSK 3221/14, z 2 kwietnia 2014 r., sygn. akt II OSK 2621/12, z 28 lutego 2014 r., sygn. akt II OSK 93/14, z 26 lipca 2013 r. sygn. akt II OSK 762/13, z 17 kwietnia 2013 r., sygn. akt II OSK 432/13, z 18 listopada 2010 r., sygn. akt II OSK 1968/10, z 20 stycznia 2010 r., sygn. akt II OSK 2416/10, opubl. Centralna Baza Orzeczeń Sądów Administracyjnych), organ właściwy do wydania decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej nie jest upoważniony do korygowania rozwiązań przyjętych we wniosku o wydanie ww. decyzji. To inwestor samodzielnie dokonuje wyboru najbardziej korzystnych rozwiązań lokalizacyjnych i następnie techniczno-wykonawczych inwestycji, mając na uwadze spowodowanie jak najmniejszych uciążliwości dla właścicieli nieruchomości.

W tym miejscu zasadnym jest również przywołanie stanowiska przedstawionego przez skład siedmiu sędziów Naczelnego Sądu Administracyjnego w postanowieniu z dnia 17 grudnia 2014 r., sygn. akt II OPS/2/14, odmawiającym podjęcia, z wniosku Rzecznika Praw Obywatelskich, uchwały mającej na celu wyjaśnienie przepisów prawnych, których stosowanie wywołało rozbieżności w orzecznictwie sądów administracyjnych, „Czy przesłanki niezbędności i celowości realizacji inwestycji publicznej w kształcie przedstawionym przez inwestora, mieszczą się w zakresie oceny przez organ administracji publicznej wniosku inwestora o wydanie decyzji zezwalającej na realizację inwestycji drogowej (art. 11a ustawy z dnia 10 kwietnia 2003 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych - Dz. U. z 2013 r., poz. 687 ze zm.), pod kątem spełniania przez ten wniosek dopuszczalności wyłączenia w rozumieniu art. 21 ust. 2 Konstytucji RP i art. 112 ust. 3 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. z 2014 r., poz. 518 ze zm.)”. Według Sądu, Rzecznik Praw Obywatelskich w istocie rzeczy przedstawił do rozstrzygnięcia zagadnienie prawne, które dotyczy istotnego problemu konstytucyjnego, co do tego w jaki sposób ma być oceniana dopuszczalność pozbawienia własności z uwagi na cele publiczne (art. 21 Konstytucji RP i art. 112 ust. 3 ustawy o gospodarce nieruchomościami) w sprawie o zezwolenie na realizację inwestycji drogowej.

Naczelny Sąd Administracyjny przywołał w ww. postanowieniu stanowisko Trybunału Konstytucyjnego zawarte w uzasadnieniu wyroku z dnia 16 października 2012 r., K 4/10, w którym Trybunał zwrócił uwagę na specyfikę spraw dotyczących budowy dróg publicznych, których budowa jest realizacją celu

publicznego. Budowa bezpiecznych dróg w Polsce stanowi nadal priorytetowy cel publiczny, gdyż jest konieczna zarówno dla ochrony środowiska, jak i zdrowia, wolności i praw konstytucyjnych całych społeczności. Trybunał Konstytucyjny trafnie zwrócił uwagę, że po pierwsze, drogi są budowane nie w interesie państwa, jednostki samorządu terytorialnego czy zarządcy drogi, lecz w interesie wszystkich członków społeczeństwa, także tych wyłączonego; po drugie, uproszczona procedura wyłączenia z mocy prawa podczas realizacji inwestycji liniowych, obejmujących wiele nieruchomości, jest metodą skuteczną; po trzecie, lokalizacja (wytyczenie) drogi niejako narzuca listę nieruchomości, które muszą być zajęte, a zatem wyłączone. Jeżeli przyjmujemy, że przebieg drogi jest wyznaczony w sposób racjonalny przez grono specjalistów z zakresu transportu, geologii, ochrony środowiska, musimy przyjąć nieuchronność zajęcia ściśle oznaczonych gruntów pod budowę drogi. Trzeba mieć na względzie liniowy charakter inwestycji drogowych, który dyktuje w sposób naturalny pewne rozstrzygnięcia, w szczególności co do wyboru nieruchomości objętych decyzją i – w następstwie jej wydania – wyłączonego. Przy założonym przebiegu drogi – z jednej strony, wybór działek, przez które ma ona przebiegać, jest bardzo ograniczony albo wręcz wybór taki nie istnieje, z drugiej strony – wypadnięcie choćby jednej z grup wyłączonego nieruchomości może unicestwić całą inwestycję. Należy ponadto mieć na uwadze, że wniosek o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej składa zarządca drogi (dla dróg krajowych – Generalny Dyrektor Dróg Krajowych i Autostrad, dla dróg wojewódzkich – zarząd województwa, dla dróg powiatowych – zarząd powiatu, a dla dróg gminnych – odpowiednio wójt, burmistrz, prezydent miasta).

Co więcej, wyjaśnić należy, iż zgodnie z treścią art. 11i ust. 1 *specustawy drogowej* w sprawach dotyczących zezwolenia na realizację inwestycji drogowej nieuregulowanych w *specustawie drogowej* stosuje się odpowiednio przepisy *ustawy Prawo budowlane*. Jak wynika natomiast z treści art. 35 ust. 4 *ustawy Prawo budowlane*, w razie spełnienia wymagań określonych w art. 35 ust. 1 oraz art. 32 ust. 4, właściwy organ nie może odmówić wydania decyzji o pozwoleniu na budowę (decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej). Wynika z powyższego, że decyzja o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej nie ma charakteru uznaniowego i w razie spełnienia przez inwestora wymagań określonych w przepisach prawa budowlanego organ architektoniczno-budowlany jest zobligowany zezwolić na realizację inwestycji drogowej (stosownie do wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 27 stycznia 2011 r., sygn. akt VII SA/Wa 1955/10).

Wobec powyższego, w piśmie z dnia 13 stycznia 2020 r., znak: DLI-II.7621/57.2019.EŁ.6 (DLI-II.4621.63.2019.EŁ), organ odwoławczy wezwał *inwestora* do wypowiedzenia się w sprawie zarzutów podniesionych przez skarżącą spółkę. W piśmie z dnia 29 stycznia 2020 r., znak: C/SWIN/TSC/OTH/075/20/PF, *inwestor* odniósł się do uwag skarżącej spółki, wskazując, iż w jego ocenie nie zasługują na uwzględnienie.

Stanowisko *inwestora* organ odwoławczy, działając w oparciu o art. 9 *kpa*, przesłał skarżącej spółce przy piśmie z dnia 27 lutego 2020 r., znak: DLI-II.7621/57.2019.EŁ.8 (DLI-II.4621.63.2019.EŁ), zawiadamiając o prawie wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań oraz o możliwości przeglądania akt sprawy. Skarżąca spółka w trakcie prowadzonego postępowania odwoławczego odniosła się do stanowiska *inwestora*, nie zgadzając się z jego argumentacją.

Po uzyskaniu stanowiska *inwestora* oraz przeanalizowaniu zarzutów skarżącej strony, *Minister*, stwierdził, co następuje.

Za niezasadny należy uznać zarzut spółki A.K.S. Holding dotyczący tego, iż została uznana za stronę postępowania jedynie jako właściciel działki nr 282, z obrębu Warszów 14, gdyż w *decyzji Wojewody Zachodniopomorskiego* błędnie wskazano właściciela działek nr 159/4 i nr 159/3, z obrębu Warszów 14, co doprowadziło do braku możliwości zapoznania się z treścią projektu dotyczącą terenu ww. działek nr 159/4 i nr 159/3, a w związku z tym pozbawiono możliwości wniesienia uwag w stosunku do przyjętych rozwiązań i planowanych działań na tym terenie. Łączy się to z zarzutem naruszenia procedury administracyjnej (art. 7 *kpa*) w zakresie należytego wyjaśnienia stanu faktycznego odnośnie prawa do własności terenu.

Wyjaśnić należy, iż zgodnie z art. 11d ust. 5 i 6 *specustawy drogowej*, wojewoda w odniesieniu do dróg krajowych i wojewódzkich albo starosta w odniesieniu do dróg powiatowych i gminnych wysyłają zawiadomienie o wszczęciu postępowania w sprawie wydania decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej wnioskodawcy, właścicielom lub użytkownikom wieczystym nieruchomości objętych wnioskiem o wydanie tej decyzji na adres wskazany w katastrze nieruchomości, a w przypadku,

o którym mowa w art. 11a ust. 2, wojewodom albo starostom, na których obszarze właściwości znajdują się nieruchomości lub ich części objęte wnioskiem o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej, oraz zawiadamiają pozostałe strony w drodze obwieszczeń, odpowiednio w urzędzie wojewódzkim lub starostwie powiatowym, a także w urzędach gmin właściwych ze względu na przebieg drogi, w urzędowych publikatorach teleinformatycznych - Biuletynie Informacji Publicznej tych urzędów i w prasie lokalnej. Doręczenie zawiadomienia na adres wskazany w katastrze nieruchomości jest skuteczne.

Zawiadomienie, o którym mowa w art. 11d ust. 5 *specustawy drogowej*, zawiera w szczególności oznaczenie nieruchomości lub ich części, objętych wnioskiem o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej, według katastru nieruchomości, oraz informację o terminie i miejscu, w którym strony mogą zapoznać się z aktami sprawy. Zawiadomienie o wszczęciu postępowania administracyjnego ma umożliwić stronom realizację uprawnień procesowych określonych przepisami *kpa* przez podejmowanie przez nie czynności procesowych mających wpływ na ustalenie stanu faktycznego i prawnego sprawy administracyjnej. Uzyskanie przez stronę informacji o wszczęciu postępowania administracyjnego w określonej sprawie umożliwia stronie podjęcie stosownych działań w danej sprawie i pozwala na zadbanie o należytą ochronę własnych interesów prawnych.

W przedmiotowej sprawie, stosownie do treści ww. przepisów *specustawy drogowej*, Wojewoda Zachodniopomorski pismem z dnia 13 sierpnia 2019 r., znak: AP-1.7820.193-1.2019.PM, zawiadomił właścicieli i użytkowników wieczystych nieruchomości objętych wnioskiem o wszczęciu postępowania w sprawie wydania decyzji o zezwoleniu na realizację przedmiotowej inwestycji, wysyłając zawiadomienia na adresy wskazane w katastrze nieruchomości. Pozostałe strony postępowania zostały poinformowane o powyższym w drodze obwieszczeń. W obwieszczeniu oraz zawiadomieniu wysłanym na adres podany w katastrze zamieszczono, wykaz nieruchomości lub ich części, objętych wnioskiem o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej, oraz informację o terminie i miejscu, w którym strony mogą zapoznać się z aktami sprawy.

W ww. zawiadomieniu z dnia 13 sierpnia 2019 r. i dokonanym obwieszczeniu zostały wymienione wszystkie działki skarżącej spółki objęte zakresem inwestycji, tj. działki nr 159/3, nr 159/4 i nr 282, z obrębu Warszów 14. W zawiadomieniu i obwieszczeniu wskazano, iż ww. działki będą podlegać ograniczeniu w korzystaniu, jednocześnie nie wskazano, kto jest właścicielem poszczególnych nieruchomości objętych inwestycją wymienionych w tych dokumentach. W aktach sprawy znajduje się zwrotne potwierdzenie odbioru w dniu 19 sierpnia 2019 r. przez spółkę A.K.S. Holding ww. zawiadomienia Wojewody Zachodniopomorskiego z dnia 13 sierpnia 2019 r. o wszczęciu postępowania w sprawie wydania decyzji o zezwoleniu na realizację przedmiotowej inwestycji.

Z powyższego wynika, iż skarżąca spółka miała zapewnioną przez organ I instancji możliwość czynnego udziału w postępowaniu zakończonym wydaniem *decyzji Wojewody Zachodniopomorskiego*, i mogła uzyskać szczegółowe informacje o planowanej inwestycji na jej terenie. Skarżąca spółka - jak już to zostało wyjaśnione powyżej - miała wiedzę o prowadzonym postępowaniu w sprawie wydania decyzji o zezwoleniu na realizację przedmiotowej inwestycji drogowej i że zakresem inwestycji objęte są jej działki. Co więcej, skarżąca spółka po otrzymaniu ww. zawiadomienia o wszczęciu postępowania w sprawie wydania decyzji o zezwoleniu na realizację przedmiotowej inwestycji i po zapoznaniu się z jego treścią, mając jakiegokolwiek wątpliwości, mogła zwrócić się do organu o ich wyjaśnienie.

W konsekwencji powyższego, za niezasadne należy uznać stwierdzenie skarżącej spółki, iż miała utrudnioną i opóźnioną możliwość zapoznania się z właściwą treścią projektu przebudowy sieci energetycznej. Zauważyć przy tym należy, iż decyzja o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej wywołuje skutki w stosunku do konkretnych nieruchomości objętych jej zakresem bez względu na to, kto w chwili orzekania pozostaje ich właścicielem czy użytkownikiem wieczystym. Co więcej, skarżąca spółka, otrzymując ww. zawiadomienie i po zapoznaniu się z jego treścią, musiała wiedzieć, jakich działek wymienionych w tym dokumencie, jest właścicielem.

Dodatkowo należy stwierdzić, iż fakt przysługiwania interesu prawnego nie wynika z uznania danego podmiotu za stronę przez organ prowadzący postępowanie administracyjne. Interes prawny strony postępowania administracyjnego w rozumieniu art. 28 *kpa* wynika z konkretnej i zindywidualizowanej normy prawa materialnego wpływającej na sytuację prawną wnoszącego dany wniosek, żądanie, czy środek zaskarżenia. Co więcej, materiał dowodowy zgromadzony w postępowaniu organu I instancji nie wskazuje, by Wojewoda Zachodniopomorski w jakikolwiek sposób komunikował skarżącej spółce, że ta posiada interes prawny w postępowaniu jedynie w zakresie działki nr 282.

Odnosząc się natomiast do zarzutu błędnego oznaczenia właściciela ww. działek nr 159/3 i nr 159/4 w *decyzji Wojewody Zachodniopomorskiego*, zauważyć należy - o czym już zresztą była mowa powyżej - iż ww. postanowieniem z dnia 31 października 2019 r. organ I instancji sprostował oczywistą omyłkę w tabeli na str. 19 *decyzji Wojewody Zachodniopomorskiego*, w zakresie dotyczącym wskazania właściciela ww. działek nr 159/3 i nr 159/4, z zapisu: „Gmina-Miasto Świnoujście - Użytkowanie wieczyste: Zarząd Morskich Portów Szczecin i Świnoujście Spółka Akcyjna” na zapis: „A.K.S. Holding” Spółka z o.o.”.

Minister dokonując - w pkt I niniejszej decyzji - korekty reformatoryjnej zaskarżonej decyzji także uwzględnił, iż właścicielem ww. działek nr 159/3 i nr 159/4, jest spółka A.K.S. Holding.

Na uwzględnienie nie zasługuje żądanie skarżącej spółki dotyczące uchylecia *decyzji Wojewody Zachodniopomorskiego* w zakresie dotyczącym zaprojektowania linii wysokiego napięcia na ww. działkach nr 159/3, nr 159/4 i nr 282, gdyż jej usytuowanie na tych działkach uniemożliwi dalszy rozwój firmy i znacząco ograniczy dotychczasowe jej funkcjonowanie (m.in. pozbawienie zaplecza parkingowego dla pracowników).

Przed wszystkim stwierdzić należy, iż brak zgody spółki A.K.S. Holding na realizację przedmiotowej inwestycji na części jej działek, w koncepcji przyjętej przez *inwestora* i zatwierdzonej w *decyzji Wojewody Zachodniopomorskiego*, nie stanowi o wadliwości zaskarżonej decyzji, gdyż przepisy obowiązującego prawa, w tym przepisy *specustawy drogowej*, nie uzależniają udzielenia *inwestorowi* zezwolenia na realizację inwestycji drogowej na danej nieruchomości od wyrażenia na to zgody podmiotu będącego właścicielem bądź użytkownikiem wieczystym tejże nieruchomości. Wobec powyższego brak zgody skarżącej strony na realizację przedmiotowej inwestycji w obszarze jej działek nie stanowi o wadliwości zaskarżonej *decyzji Wojewody Zachodniopomorskiego*.

Z przepisów *specustawy drogowej* nie wynika obowiązek legitymowania się przez *inwestora* tytułem prawnym do nieruchomości objętej zakresem inwestycji, jako warunek złożenia wniosku o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej, czy też koniecznością uzyskania zgody właściciela nieruchomości na realizację inwestycji na terenie danej nieruchomości. Wszystkie działania w ramach realizacji inwestycji drogowej dokonywane są w oparciu o władztwo administracyjne, a *specustawa drogowa* nie przewiduje w tej materii konsultacji lub uzyskania zezwoleń właścicieli nieruchomości objętych zakresem inwestycji.

Specustawa drogowa, w oparciu o której przepisy wydano zaskarżoną *decyzję Wojewody Zachodniopomorskiego* jest bowiem aktem prawnym szczególnym, przewidującym uproszczoną (przyspieszoną) procedurę przygotowania i realizacji inwestycji drogowych. Jest oczywiste, że szybka i sprawna budowa dróg publicznych w Polsce i w związku z tym poprawa infrastruktury drogowej leży w interesie społecznym i gospodarczym. Tymi okolicznościami należy uzasadniać z jednej strony znaczne zwiększenie uprawnień inwestora (decyzja o zezwoleniu na inwestycję drogową rozstrzyga jednocześnie o ustaleniu lokalizacji drogi, zatwierdzeniu projektu budowlanego, zatwierdza podział nieruchomości, wprowadza ograniczenia w korzystaniu z nieruchomości i orzeka o przejściu z mocy prawa nieruchomości lub ich części na własność odpowiedniego podmiotu publicznoprawnego), natomiast z drugiej zdecydowane ograniczenie uprawnień właścicieli nieruchomości znajdujących się w obszarze inwestycji.

Następnie szczególnego podkreślenia wymaga to, że w postępowaniu w sprawie zezwolenia na realizację inwestycji drogowej organ jest związany wnioskiem *inwestora* co do kształtu i przebiegu inwestycji. W przepisach *specustawy drogowej* ustawodawca nie upoważnił bowiem organów do oceny racjonalności, czy słuszności zaproponowanych rozwiązań projektowych. Oznacza to, że organy nie mogą korygować trasy i zakresu inwestycji ani do dokonywać zmian w projekcie. Przepisy *specustawy drogowej* nakładają na organ architektoniczno-budowlany wyłącznie obowiązek oceny zgodności z prawem przedstawionej inwestycji drogowej. To *inwestor* wyznacza miejsce oraz sposób realizacji inwestycji.

Tym samym, to *inwestor* dokonuje wyboru najkorzystniejszych rozwiązań, a rola organu ogranicza się do sprawdzenia kompletności wniosku w świetle wymogów ustawowych oraz tego, czy przedstawiona koncepcja mieści się w granicach wyznaczonych przez prawo. Stosownie bowiem do przepisu art. 11e *specustawy drogowej* nie można uzależniać zezwolenia na realizację inwestycji drogowej od spełnienia świadczeń lub warunków nieprzewidzianych obowiązującymi przepisami. Stanowisko to jest

ugruntowane i jednolite w orzecznictwie sądów administracyjnych i zostało już powołane w uzasadnieniu niniejszej decyzji.

W tym miejscu zauważyć należy, że ww. działki nr 159/3, nr 159/4 i nr 282 w *decyzji Wojewody Zachodniopomorskiego* zostały ograniczone w korzystaniu w celu realizacji obowiązku budowy sieci uzbrojenia terenu. Z akt sprawy wynika, iż na tych działkach zaprojektowano budowę linii WN.

Specustawa drogowa wprost przewiduje możliwość nałożenia ograniczeń w korzystaniu z nieruchomości dla realizacji obowiązku wynikającego z konieczności budowy lub przebudowy sieci uzbrojenia terenu. Zgodnie bowiem z art. 11f ust.1 pkt. 8 lit. e, i, j *specustawy drogowej*, decyzja o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej zawiera w razie potrzeby określenie ograniczeń w korzystaniu z nieruchomości dla realizacji obowiązku w zakresie budowy lub przebudowy sieci uzbrojenia terenu, jak również dotyczące zezwolenia na wykonanie tego obowiązku.

Takie ograniczenie jest nazywane w doktrynie prawa służebnością publiczną (por. M. Gdesz, A. Milicka-Stojek, C. Kowalczyk, D. Konieczny: „Aspekty prawne i ekonomiczne administracyjnego ograniczenia korzystania z nieruchomości – służebność publiczna i odszkodowania”, wyd. Instytut Infrastruktury Liniowej, Olsztyn 2016).

Autorzy powołanej publikacji zwrócili m.in. uwagę, że konstrukcja prawna służebności publicznej staje się coraz ważniejszym publicznoprawnym instrumentem kształtowania treści prawa własności w rozumieniu art. 140 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny (tekst jednolity Dz. U. z 2019 r. poz. 1145). Służebność publiczna jest ustanawiana w interesie publicznym, które to pojęcie w polskim systemie prawnym zostało na poziomie ustawowym zdefiniowane w art. 6 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. z 2018 r. poz. 2204, z późn. zm), zwanej dalej „*ugn*”, jako cele publiczne. Podstawowym elementem służebności publicznej jest ograniczenie prawa własności właśnie w drodze aktu administracyjnego (decyzji administracyjnej). Decyzja administracyjna o ograniczeniu narzuca określoną treść służebności publicznej każdoczesnemu właścicielowi nieruchomości. Innymi słowy jest regulowana „pozycja rzeczy”, a nie osoby. Decyzja taka wiąże każdoczesnego właściciela tak długo, jak nie zostanie wyeliminowana z obrotu prawnego. Nie wywołuje ona jednak skutków w sferze prawa cywilnego. Akt ten nakłada na adresata (każdoczesnego właściciela) obowiązek znoszenia określonej ingerencji. Służebność publiczna kształtuje treść prawa własności w ramach kompetencji regulacyjnej – narzucając właścicielowi obowiązek określonego zachowania (znoszenia ingerencji). Jej istotą jest właśnie ograniczenie uprawnień właścicielskich i narzucenie publicznego współkorzystania z nieruchomości w interesie publicznym.

Należy przy tym zauważyć, iż w omawianym przypadku nie stosuje się procedury uzyskiwania zgody właściciela nieruchomości na ograniczenie w korzystaniu dla wykonania ww. obowiązku. Zauważyć bowiem należy, że art. 11f ust. 1 pkt 8 lit. i *specustawy drogowej* stanowi normę szczególną wobec art. 124 ust. 1 i ust. 3 *ugn* i okoliczność określenia ograniczeń w korzystaniu z nieruchomości i prowadzenia robót może być w tym przypadku oparta tylko na art. 11f ust. 1 pkt 8 lit. i *specustawy drogowej*. W tym przypadku wyłączony jest obowiązek prowadzenia rokowań między właścicielem nieruchomości a *inwestorem* co do przeprowadzenia takich robót (vide: wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego 21 września 2012 r., sygn. akt II OSK 1614/12, wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 20 marca 2012 r., sygn. akt VII SA/Wa 2632/11, opubl. Centralna Baza Orzeczeń Sądów Administracyjnych).

Natomiast dokonując - w pkt I niniejszej decyzji - korekty reformatoryjnej zaskarżonej decyzji w części dotyczącej ww. działki nr 159/4, *Minister* usunął rozbieżność w zakresie powierzchni zajęcia tej działki pod budowę ww. linii elektroenergetycznej pomiędzy informacją podaną w tabeli na str. 19 zaskarżonej decyzji, a załącznikiem graficznym do tej decyzji (tj. projektem budowlanym). W *decyzji Wojewody Zachodniopomorskiego* błędnie bowiem wskazano, iż powierzchnia zajęcia ww. działki pod inwestycję będzie wynosić 5115 m², w sytuacji gdy zakres prac wynikający z projektu budowlanego powoduje konieczność zajęcia 7205 m² powierzchni tej działki. Powyższa rozbieżność została zauważona przez *inwestora* i organ odwoławczy został o niej poinformowany przez wnioskodawcę inwestycji w ww. piśmie z dnia 29 września 2020 r.

Co zaś się tyczy podnoszonej przez spółkę A.K.S. Holding okoliczności, iż usytuowanie projektowanej linii wysokiego napięcia ww. działkach nr 159/3, nr 159/4 i nr 282, uniemożliwi dalszy rozwój firmy i znacząco ograniczy dotychczasowe jej funkcjonowanie m.in. poprzez pozbawienie zaplecza parkingowego dla pracowników, oraz obostrzenia wynikające z sąsiedztwa z linią wysokiego napięcia,

podkreślić trzeba wyraźnie, iż wskazane przez skarżącą spółkę kwestie nie są przedmiotem rozważań organów administracji właściwych w sprawie wydania decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej.

W postępowaniu w sprawie wydania takiej decyzji zarówno wojewoda, jak i *Minister*, badają zgodność z prawem wniosku *inwestora*, nie zaś zagadnień dotyczących ewentualnych negatywnych następstw dla podmiotów objętych tą decyzją. Z samej bowiem istoty przedsięwzięcia drogowego, będącego inwestycją liniową, wynika ingerencja w prawa przysługujące innym podmiotom w stosunku do nieruchomości objętych projektowaną inwestycją. Z omawianej ingerencji wynikać mogą z kolei inne utrudnienia dla podmiotów dotychczas wykorzystujących daną nieruchomość w określony sposób. Nie oznacza to jednak, że taka decyzja o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej jest wadliwa.

Podkreślić także należy, że przedmiotem orzekania zarówno przez Wojewodę Zachodniopomorskiego, jak i *Ministra*, nie jest prognozowanie wielkości ewentualnych strat w majątku skarżącej spółki, jako czynnika decydującego o wyborze przez *inwestora* konkretnych rozwiązań technicznych i w tym zakresie podnoszone przez skarżącą spółkę zarzuty pozostają bez wpływu na kształt podjętego rozstrzygnięcia. Wskazać przy tym należy, iż organ wydający decyzję dotyczącą zezwolenia na realizację inwestycji drogowej nie jest kompetentny do oceny przesłanek ekonomicznych, oraz społecznych powstającej inwestycji, w jej kształcie określonym przez inwestora. Do organu administracji należy jedynie ocena wniosku *inwestora* pod względem jego zgodności z prawem powszechnie obowiązującym.

Zauważyć należy, iż odpowiedzialność odszkodowawcza *inwestora* za szkody wynikłe z jego działań na nieruchomościach zajmowanych dla wykonania obowiązków, o których mowa w art. 11f ust. 1 pkt 8 lit. b, c oraz e-h *specustawy drogowej* kształtowana jest na zasadach określonych w art. 124 ust. 4 i 5 *ugn*. Zgodnie bowiem z art. 11f ust. 2 *specustawy drogowej*, do ograniczeń, o których mowa w ust. 1 pkt 8 lit. i, przepisy art. 124 ust. 4-7 i art. 124a *ugn*, stosuje się odpowiednio.

A zatem ww. przepisy *ugn* stosuje się odpowiednio do realizacji wynikających z decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej obowiązków takich jak. m.in. budowa lub przebudowa sieci uzbrojenia terenu. Przepis art. 124 ust. 5 *ugn* przyznaje właścicielowi albo użytkownikowi wieczystemu nieruchomości prawo żądania nabycia od niego w drodze umowy własności lub prawa użytkowania wieczystego, jeżeli założenie lub przeprowadzenie ciągów, przewodów i urządzeń uniemożliwia właścicielowi albo użytkownikowi wieczystemu dalsze prawidłowe korzystanie z nieruchomości w sposób dotychczasowy albo w sposób zgodny z jej dotychczasowym przeznaczeniem. Sprawy te należą do właściwości sądów powszechnych (por. postanowienie Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 22 czerwca 1998 r., sygn. akt II SA/Ka 921/98, CBOSA). Roszczenie o wykup nieruchomości, w sytuacji uregulowanej ww. przepisem następuje w drodze umowy, a nie w drodze decyzji administracyjnej.

Jeżeli skarżąca spółka uważa, iż w wyniku przyjętych rozwiązań projektowych dozna szkody, to może skorzystać ze stosownego powództwa cywilnego (w tym wnosić o wykup jej działek w drodze umowy) i przedstawić dowody na okoliczność powstałej szkody i jej wielkości. Argumentacja tego rodzaju w postępowaniu dotyczącym zezwolenia na realizację inwestycji drogowej ma jednak charakter interesu faktycznego, a więc takiego który nie może stanowić prawnej przeszkody dla wydania decyzji administracyjnej.

Dostrzec trzeba, że skarżąca spółka domaga się utrzymania swojego status quo w zakresie, w jakim dotychczas korzystała z jej nieruchomości i w tym kontekście jej sprzeciw wydaje się być oczywiście naturalnym odruchem ochrony sposobu wykonywania dotychczasowego prawa własności nieruchomości. Jednakże rozwój urbanizacyjny skutkuje zwiększającym się ograniczaniem indywidualnych praw właścicielskich na rzecz konieczności rozwoju infrastruktury o publicznej lub społecznej użyteczności w ramach społecznej funkcji prawa własności.

Zezwolenie na realizację inwestycji drogowej w wielu wypadkach musi uwzględniać sprzeczne interesy, z jednej strony *inwestora*, a z drugiej strony osób lub podmiotów których prawa lub interesy mogą być przez to zezwolenie zagrożone lub naruszone. W takich okolicznościach *inwestor* zawsze będzie narażony na niezadowolenie części właścicieli działek z przyjętych rozwiązań lokalizacyjnych i projektowych, ponieważ to on samodzielnie dokonuje wyboru najbardziej korzystnych rozwiązań lokalizacyjnych a następnie techniczno-wykonawczych inwestycji.

Natomiast poza ochroną prawną wynikającą z norm prawa pozytywnego, pozostają protesty obywateli lub innych podmiotów wyrażające ich osobiste zapatrywania, oczekiwania, postulaty i życzenia co do określonej polityki planowania przestrzennego, wzajemnych relacji między planowanymi lub realizowanymi inwestycjami. Nieuwzględnienie ich nie może jednak stanowić podstawy kwestionowania legalności zezwolenia na realizację inwestycji drogowej (vide: wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 13 czerwca 2011 r., sygn. akt VII SA/Wa 810/11, Lex nr 996831).

Na marginesie jedynie wskazać można, iż *inwestor* w ww. piśmie z dnia 29 stycznia 2020 r. poinformował, że część nieruchomości należącej do skarżącej spółki, gdzie zaprojektowane zostały słupy linii napowietrznej 110kV, nie jest obecnie zagospodarowana, a wykonanie na nich napowietrznej linii zgodnie z zatwierdzonym projektem budowlanym - w ocenie *inwestora* - nie wpłynie na dotychczasowy sposób korzystania z nieruchomości.

Na uwzględnienie nie zasługuje podnoszony przez skarżącą spółkę zarzut dotyczący niezgodności przedstawionej przez *inwestora* dokumentacji projektowej z obowiązującym miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego.

Podkreślić należy wyraźnie, iż stosownie do treści art. 11i ust. 2 *specustawy drogowej*, w sprawach dotyczących zezwolenia na realizację inwestycji drogowej nie stosuje się przepisów o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. Jednym z podstawowych skutków wskazanego powyżej wyłączenia jest brak związania inwestora i organu wydającego decyzję o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem sądowoadministracyjnym (wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 27 marca 2012 r., sygn. akt II OSK 208/12, LEX nr 1251906 oraz wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu z dnia 11 maja 2011 r., sygn. akt IV SA/Po 1093/10, LEX nr 795747), jeżeli inwestor występuje z wnioskiem o wydanie zezwolenia w trybie *specustawy drogowej*, to organy właściwe w sprawie wydawania zezwoleń na realizację inwestycji drogowej nie dokonują oceny zamierzenia inwestycyjnego przez pryzmat przepisów ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2017 r., poz. 1073, z późn. zm.), w tym nie ustalają, czy na danym terenie obowiązuje plan miejscowy i nie badają zgodności planowanej inwestycji drogowej z ustaleniami obowiązującego na danym terenie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Wprawdzie decyzja o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej może dotyczyć drogi przewidzianej w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego, lecz w takim przypadku inwestor musi załączyć do wniosku całą dokumentację planistyczno-projektową przewidzianą przepisami *specustawy drogowej*, gdyż nie może w tym względzie odwołać się do ustaleń planu miejscowego.

Za niezasadny uznać należy zarzut niezgodności projektu budowlanego z art. 34 ust. 1 *ustawy Prawo budowlane* (błędnie powołanym przez skarżącą spółkę jako „Art. 34.ust.1, pkt 1” - wskazania bowiem wymaga, iż w jednostce redakcyjnej ust. 1 art. 34 *ustawy Prawo budowlane*, nie ma podziału na punkty).

Przywołany przez skarżącą spółkę art. 34 ust. 1 *ustawy Prawo budowlane* wskazuje, iż projekt budowlany powinien spełniać wymagania określone w decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu, jeżeli jest ona wymagana zgodnie z przepisami o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, lub w pozwoleniach, o których mowa w art. 23 ust. 1 i art. 26 ust. 1, oraz decyzji, o której mowa w art. 27 ust. 1 ustawy z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej, jeżeli są one wymagane.

Zatem w sytuacji gdy wymagane są decyzje o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu czy pozwolenia w sprawach wznoszenia i wykorzystywania sztucznych wysp, konstrukcji i urządzeń w polskich obszarach morskich, układania i utrzymywania kabli lub rurociągów na obszarach morskich wód wewnętrznych i morza terytorialnego lub w wyłącznej strefie ekonomicznej, projektant, sporządzając projekt budowlany, musi uwzględnić ustalenia odzwierciedlone w tych aktach (tak Z. Niewiadomski (red.), *Prawo budowlane. Komentarz* 9. wydanie, C.H. Beck Warszawa 2020).

Wyjaśnić należy, iż decyzja o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej (a wcześniej decyzja o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych), wydawana na podstawie *specustawy drogowej*, łączy w sobie odrębne dotychczas (t.j. do czasu uchwalenia tej ustawy) procedury m.in. ustalenia lokalizacji inwestycji celu publicznego (a więc decyzji o warunkach zabudowy

i zagospodarowania terenu), zatwierdzenia podziału nieruchomości, udzielenia pozwolenia na budowę. Z tego powodu w oczywisty sposób do zezwoleń na realizację inwestycji drogowych nie ma zastosowania przepis art. 34 ust. 1 *ustawy Prawo budowlane* w zakresie, w jakim wymaga kompatybilności projektu budowlanego z decyzją o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu.

Co wiąże się z tym stwierdzeniem, i jak zostało już powyżej wskazane, w postępowaniach w sprawie zezwolenia na realizację inwestycji drogowej nie stosuje się przepisów o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. Zatem jedynym wymogiem, w przedmiotowej sprawie, który jasno wynikał z ww. przepisu było uwzględnienie ustaleń wynikających z ww. decyzji Ministra Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej Nr 24/16 z dnia 15 września 2016 r. udzielającej pozwolenia na wznoszenie lub wykorzystywanie sztucznych wysp, konstrukcji i urządzeń w polskich obszarach morskich dla przedmiotowej inwestycji.

Po analizie zatwierdzonego projektu budowlanego *Minister* nie stwierdził, aby projekt budowlany nie spełniał wymagań określonych z ww. decyzji Ministra Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej Nr 24/16 z dnia 15 września 2016 r.

Odnosząc się do zarzutu skarżącej spółki dotyczącego wprowadzenia w błąd, poprzez nieoznaczenie w tomie 1 projektu budowlanego (tj. projekcie zagospodarowania terenu) na ww. działkach skarżącej spółki projektowanej linii napowietrznej, której opis został zawarty w legendzie, *Minister* stwierdził, co następuje.

Zgodnie z art. 34 ust. 3 pkt 1 i 2 *ustawy Prawo budowlane*, projekt budowlany powinien zawierać:

- 1) projekt zagospodarowania działki lub terenu, sporządzony na aktualnej mapie, obejmujący: określenie granic działki lub terenu, usytuowanie, obrys i układy istniejących i projektowanych obiektów budowlanych, sieci uzbrojenia terenu, sposób odprowadzania lub oczyszczania ścieków, układ komunikacyjny i układ zieleni, ze wskazaniem charakterystycznych elementów, wymiarów, rzędnych i wzajemnych odległości obiektów, w nawiązaniu do istniejącej i projektowanej zabudowy terenów sąsiednich;
- 2) projekt architektoniczno-budowlany określający funkcję, formę i konstrukcję obiektu budowlanego, jego charakterystykę energetyczną i ekologiczną oraz proponowane niezbędne rozwiązania techniczne, a także materiałowe, ukazujące zasady nawiązania do otoczenia, a w stosunku do obiektów budowlanych, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 4 - również opis dostępności dla osób niepełnosprawnych, o których mowa w art. 1 Konwencji o prawach osób niepełnosprawnych, sporządzonej w Nowym Jorku dnia 13 grudnia 2006 r., w tym osób starszych.

Ustawa Prawo budowlane nie reguluje szczegółowego zakresu i formy projektu budowlanego, pozostawiając tę materię do unormowania w *rozporządzeniu w sprawie szczegółowego zakresu i formy projektu budowlanego*. Artykuł 34 ust. 2 *ustawy Prawo budowlane* stwierdza jedynie, że zakres i treść projektu budowlanego powinny być dostosowane do specyfiki i charakteru obiektu. Zgodnie § 8 ust. 1 *rozporządzenia w sprawie szczegółowego zakresu i formy projektu budowlanego*, projekt zagospodarowania działki lub terenu powinien zawierać część opisową oraz część rysunkową sporządzoną na kopii mapy do celów projektowych poświadczoną za zgodność z oryginałem przez projektanta.

Na stronach 100 i 101 pkt 3.8 części opisowej projektu zagospodarowania terenu zawarto informacje dotyczące przebudowy kolizji elektroenergetycznych linii wysokiego napięcia zgodnie z lokalizacją przedstawioną na planie sytuacyjnym. Jednakże w części rysunkowej projektu zagospodarowania terenu, zatwierdzonego przez Wojewodę Zachodniopomorskiego, brak było wrysowanej linii napowietrznej m.in. na ww. działkach skarżącej spółki. Mówiąc inaczej, na terenie działek skarżącej spółki, objętych linią przerywaną koloru fioletowego (oznaczającą „linie zakresu nieruchomości objętych obowiązkiem budowy”, zgodnie z legendą do projektu zagospodarowania terenu), brak było uwidocznienia projektowanej linii WN na tym terenie.

Nie zmienia to jednak tego zasadniczego faktu, iż projekt budowlany przedstawiał projektowaną linię WN (tj. jej obrys i układ projektowanego obiektu budowlanego) na działkach skarżącej spółki. Wyjaśnić bowiem należy, iż nieodłączną częścią projektu budowlanego przedłożonego przez *inwestora*, wraz z wnioskiem o wydanie przedmiotowego zezwolenia inwestycyjnego i następnie zatwierdzonego przez Wojewodę Zachodniopomorskiego, był projekt architektoniczno-budowlany (tom 2.10 – przebudowa

kolizji WN 110 KV – Linia Kablowo-Napowietrzna), który zawiera wszelkie niezbędne informacje dotyczące projektowanej napowietrznej linii elektroenergetycznej wysokiego napięcia.

W związku z powyższym, mimo iż projektowana linia napowietrzna nie została w istocie uwidocznioma graficznie w projekcie zagospodarowania terenu, to brak tego oznaczenia nie stanowi przesłanki do uchylenia zaskarżonej decyzji w tym zakresie i przekazania sprawy do ponownego rozpatrzenia organowi I instancji.

Jak już to zostało wyjaśnione w niniejszej decyzji, przepisy art. 138 § 1 pkt 2 *kpa* umożliwiają bowiem organowi odwoławczemu korektę zaskarżonej decyzji przez jej uchylenie w części i orzeczenie w tym zakresie co do istoty sprawy. Z zasady ponownego rozpatrywania sprawy przez organ II instancji wynika, że ma on prawo korygować błędy popełnione przez organ I instancji. W omawianym przypadku istniały wszelkie przesłanki ku temu, aby organ II instancji zastosował art. 138 § 1 pkt 2 *kpa* zamiast uchylić decyzję organu I instancji i przekazywać mu sprawę do ponownego rozpatrzenia.

Minister uzyskał bowiem od *inwestora* materiał graficzny (skorygowane rysunki projektu zagospodarowania terenu) pozwalający na dokonanie korekty reformatoryjnej *decyzji Wojewody Zachodniopomorskiego* i orzeczenie w tym zakresie co do istoty sprawy poprzez zatwierdzenie zamiennych rysunków projektu zagospodarowania terenu z naniesionym układem projektowanej linii WN. Zakres zajęcia przedmiotowych działek w celu wykonania ww. prac i rozwiązania projektowe nie uległ zmianie.

Jeśli zaś chodzi o stwierdzenie skarżącej spółki, iż przedstawiony jej pełnomocnikowi do wglądu przez organ I instancji projekt zagospodarowania nie zawierał planszy graficznej projektowanej linii energetycznej i z tego powodu jej pełnomocnik uznał za zbędne przeglądanie projektów branżowych, zauważyć należy, iż w trakcie prowadzonego postępowania przez organ I instancji, na zasadzie art. 73 *kpa*, strona skarżąca miała możliwość zapoznania się z całą dokumentacją dostępną w sprawie. W aktach sprawy brak jest jakichkolwiek dowodów, iż organ I instancji ograniczył stronom postępowania zapoznanie się z wybranymi dokumentami w sprawie.

W kontekście powyższego, wskazać należy, iż subiektywne przekonanie pełnomocnika skarżącej strony o braku konieczności zapoznania się z określonymi dokumentami w aktach sprawy (np. projektem architektoniczno-budowlanym), nie może stanowić uzasadnionej przesłanki do stwierdzenia, iż Wojewoda Zachodniopomorski dopuścił się naruszenia przepisów postępowania. Wybór konkretnego pełnomocnika jest to autonomiczna decyzja strony co do sposobu reprezentacji i ochrony swoich interesów. Jednakże strona, wybierając danego pełnomocnika ponosi również wynikające z tego konsekwencje, w tym również negatywne, co do czynności podejmowanych przez pełnomocnika.

Na uwzględnienie nie zasługuje zarzut skarżącej spółki, iż w sprawie zachodzą przesłanki do stwierdzenia nieważności *decyzji Wojewody Zachodniopomorskiego*, na podstawie art. 156 § 1 pkt 3 *kpa*, bowiem decyzja ta jest drugim rozstrzygnięciem w zakresie zatwierdzonego projektu zagospodarowania terenu i budowy infrastruktury technicznej na ww. działkach nr 159/3, nr 159/4 i nr 282, po wydanym przez Wojewodę Zachodniopomorskiego pozwoleniu na budowę, zmienionym decyzją z dnia 31 grudnia 2018 r.

W trakcie postępowania odwoławczego uruchomionego odwołaniem skarżącej spółki, *Minister* z urzędu bada sprawę pod kątem wystąpienia ewentualnych przesłanek z art. 156 *kpa*. Zgodnie z art. 156 § 1 pkt 3 *kpa*, organ administracji publicznej stwierdza nieważność decyzji, która dotyczy sprawy już poprzednio rozstrzygniętej inną decyzją ostateczną albo sprawy, którą załatwiono milcząco (tzw. *res iudicata*).

Dla stwierdzenia, że nastąpiło bądź może nastąpić naruszenie *res iudicata*, istotne znaczenie ma istnienie tożsamości obu spraw. Zarówno w orzecznictwie sądowym, jak i w doktrynie zgodnie przyjmuje się, że na tożsamość sprawy administracyjnej składa się tożsamość podmiotowa i przedmiotowa. Tożsamość podmiotowa ma miejsce, gdy w sprawie występują te same strony (sprawa dotyczy tych samych podmiotów). Z kolei tożsamość przedmiotowa występuje, gdy tożsama jest podstawa prawna, stan faktyczny oraz prawa i obowiązki stron, które z nich wynikają. W odniesieniu do tożsamości stanu faktycznego podkreślić warto, że musi on być brany pod uwagę wyłącznie w odniesieniu do faktów prawotwórczych (por. wyroki Naczelnego Sądu Administracyjnego: z dnia 13 maja 2009 r., sygn. akt II OSK 783/08; z dnia 9 czerwca 2010 r., sygn. akt II OSK 931/09; z dnia 11 października 2011 r., sygn. akt I OSK 1895/10 – orzeczenia dostępne w Centralnej Bazie Orzeczeń Sądów Administracyjnych pod

adresem: <http://orzeczenia.nsa.gov.pl>; B. Adamiak [w:] B. Adamiak, J. Borkowski, Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz, Wydanie 8, Warszawa 2006 r., s. 747-748; R. Hauser, M. Wierzbowski, Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz, Wydanie 2, Warszawa 2015 r., komentarz do art. 156, Legalis/el.).

Sprawą już uprzednio rozstrzygniętą inną decyzją ostateczną, w rozumieniu art. 156 § 1 pkt 3 *kpa*, w relacji do sprawy w przedmiocie zezwolenia na realizację inwestycji drogowej, nie jest sprawą wydanego pozwolenia na budowę w trybie przepisów ogólnych. Czym innym jest bowiem decyzja o pozwoleniu na budowę wydana w trybie przepisów ogólnych, a czym innym jest decyzja o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej, wydana na podstawie przepisów *specustawy drogowej*. Decyzja o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej stanowi bowiem rodzaj skonsolidowanego orzeczenia administracyjnego, która oprócz pozwolenia na budowę wyłącza nieruchomości znajdujące się w pasie inwestycji, zatwierdza podział nieruchomości, jak również decyzja ta może ograniczyć korzystanie z nieruchomości sąsiednich w celu przebudowy/budowy infrastruktury technicznej. Wynika z tego, iż przedmiot decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej nie pokrywa się (jest szerszy) z przedmiotem decyzji o pozwoleniu na budowę.

Przywoływana przez skarżącą spółkę decyzja o pozwoleniu na budowę, ma zarówno odmienną tożsamość podmiotową, jak i przedmiotową w stosunku do decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej. Zostały one bowiem wydane dla dwóch różnych podmiotów (tożsamość podmiotowa), w oparciu o inne podstawy prawne i stan faktyczny oraz określają odrębne prawa i obowiązki stron, które z nich wynikają (tożsamość przedmiotowa).

Ponadto podkreślić należy, iż organ udzielający zezwolenia na realizację przedmiotowej inwestycji drogowej na podstawie przepisów *specustawy drogowej* nie jest związany decyzjami o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego oraz decyzjami o pozwoleniu na budowę wydanymi dla działek objętych inwestycją lub działek sąsiadujących z terenem inwestycji. Wskazane pierwszeństwo przepisów *specustawy drogowej* wobec ogólnych przepisów prawa budowlanego znajduje swój wyraz w orzecznictwie sądów administracyjnych (vide: wyroki Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 15 lutego 2017 r., sygn. akt VII SA/Wa 2671/16 i z dnia 25 stycznia 2017 r., sygn. akt VIII SA/Wa 679/16).

Podsumowując, organ odwoławczy uznał, że przebieg planowanej inwestycji został ustalony prawidłowo. Organ uznał racje przemawiające za ustaloną lokalizacją, które przedstawił *inwestor* w załączonej do wniosku dokumentacji. Stwierdzić należy także, że zarówno wniosek *inwestora*, postępowanie przeprowadzone przez organ I instancji, jak i zaskarżona *decyzja Wojewody Zachodniopomorskiego* - poza częścią uchyloną niniejszą decyzją - nie naruszają prawa.

Niniejsza decyzja jest ostateczna.

Na decyzję, na podstawie art. 53 § 1 i art. 54 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2019 r. poz. 2325, z późn. zm.), zwanej dalej „*ppsa*”, przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, wnoszona za pośrednictwem Ministra Rozwoju, Pracy i Technologii, w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji.

Jednocześnie informuję, że do skargi należy załączyć dowód uiszczenia wpisu od wniesienia skargi w kwocie 500 zł, płatnego w kasie sądu lub na rachunek bankowy sądu wskazany w publikatorze teleinformatycznym – Biuletynie Informacji Publicznej sądu (<http://bip.warszawa.wsa.gov.pl>). Strony mogą ubiegać się o przyznanie prawa pomocy, polegającego na zwolnieniu z kosztów sądowych oraz ustanowieniu adwokata lub radcy prawnego. Szczegółowe zasady dotyczące przyznawania prawa pomocy uregulowane są w art. 243-262 *ppsa*.

Załączniki:

Nr 1 - zamienny pkt 5 części opisowej projektu zagospodarowania terenu,

Nr 2.1-2.5 - zamienne rysunki nr: 0008, 0009, 0010, 0011, 0012 projektu zagospodarowania terenu.

MINISTER ROZWOJU, PRACY I TECHNOLOGII
z up.

Bartłomiej Szcześniak
/podpisano elektronicznie/

Otrzymują (wraz z załącznikami):

1. Wojewoda Zachodniopomorski
(w tym za pośrednictwem platformy ePUAP)
2. Pan Piotr Flisiak
pełnomocnik Prezydenta Miasta Świnoujście
(3 egz. decyzji, w tym 1 egz. z kompletem załączników, m.in. w celu wprowadzenia zmian
w ewidencji gruntów i budynków oraz w księgach wieczystych)
3. A/a

Otrzymuje (bez załączników):

1. r.pr. Agata Zimnicka
pełnomocnik spółki A.K.S. Holding Sp. z o.o. z siedzibą w Świnoujściu

Otrzymuje do wiadomości (wraz z załącznikami):

1. Zachodniopomorski Wojewódzki Inspektor Nadzoru Budowlanego

Do wiadomości (bez załączników):

1. Prezydent Miasta Świnoujścia
wykonujący zadanie z zakresu administracji rządowej
(za pośrednictwem platformy ePUAP)
2. Sąd Rejonowy w Świnoujściu
V Wydział Ksiąg Wieczystych
3. Zachodniopomorski Urząd Wojewódzki w Szczecinie
Wydział Gospodarki Nieruchomościami
(za pośrednictwem platformy ePUAP)
4. Urząd Miasta Świnoujście
(za pośrednictwem platformy ePUAP)

Informacja o przetwarzaniu danych osobowych

Zgodnie z art. 13 ust. 1 i 2 Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (Dz. U. L 119 z 4 maja 2016, z późn. zm.), zwanego dalej „RODO”, informuję, że:

1. Administratorem Pana/Pani danych osobowych jest Minister Rozwoju, Pracy i Technologii z siedzibą w Warszawie, przy Placu Trzech Krzyży 3/5, kancelaria@mr.gov.pl: +48 411 500 123.
2. Dane kontaktowe do Inspektora Ochrony Danych w Ministerstwie Rozwoju, Pracy i Technologii: Inspektor Ochrony Danych, Ministerstwo Rozwoju, Pracy i Technologii, Plac Trzech Krzyży 3/5, 00-507 Warszawa, adres e-mail: iod@mr.gov.pl.
3. Pana/Pani dane osobowe będą przetwarzane na podst. art. 6 ust. 1 lit. c RODO, tj. wypełnienia obowiązku prawnego ciążącego na administratorze, w celu prowadzenia postępowań administracyjnych realizowanych na podst. przepisów ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r. poz. 256, z późn. zm.), dalej „KPA”, oraz w związku z ustawą z dnia 10 kwietnia 2003 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych (Dz. U. z 2020 r. poz. 1363, z późn. zm.).
4. Podanie danych osobowych jest wymogiem ustawowym.
5. W związku z przetwarzaniem Pana/Pani danych osobowych, w celu wskazanym powyżej, Pana/Pani dane mogą być udostępnione innym odbiorcom lub kategoriom odbiorców. Odbiorcami danych mogą być:
 - a) strony i inni uczestnicy postępowania administracyjnego w rozumieniu przepisów KPA;
 - b) organy władzy publicznej oraz podmioty wykonujące zadania publiczne lub działające na zlecenie organów władzy publicznej, w zakresie i w celach, które wynikają z przepisów powszechnie obowiązującego prawa;

- c) inne podmioty, w tym dostawcy usług informatycznych, które na podstawie stosownych umów podpisanych z Ministerstwem Rozwoju, Pracy i Technologii, przetwarzają dane osobowe, dla których Administratorem jest Minister Rozwoju, Pracy i Technologii.
6. Odbiorcą Pana/Pani danych osobowych jest również Wojewoda Podlaski, w związku z korzystaniem przez Administratora z systemu elektronicznego zarządzania dokumentacją (EZD PUW).
7. Pana/Pani dane osobowe będą przechowywane przez okres niezbędny do realizacji celu ich przetwarzania, nie krócej niż okres wskazany w przepisach o archiwizacji tj. ustawie z dnia 14 lipca 1983 r. o narodowym zasobie archiwalnym i archiwach (Dz. U. 2019 r. poz. 553, z późn. zm.).
8. Przysługuje Panu/Pani:
- a) prawo do żądania od Administratora dostępu do treści swoich danych osobowych oraz informacji o ich przetwarzaniu;
 - b) prawo do ich sprostowania, jeśli są błędne lub nieaktualne, a także uzupełnienia jeżeli są niekompletne;
 - c) prawo żądania ograniczenia przetwarzania, z zastrzeżeniem art. 2a § 3 KPA - wystąpienie z żądaniem nie wpływa na tok i wynik postępowania.
9. Pana/Pani dane osobowe nie będą przekazywane do państwa trzeciego.
10. Pana/Pani dane nie podlegają zautomatyzowanemu podejmowaniu decyzji, w tym również profilowaniu.
11. W przypadku powzięcia informacji o niezgodnym z prawem przetwarzaniu w Ministerstwie Rozwoju, Pracy i Technologii Pana/Pani danych osobowych, przysługuje Panu/Pani prawo wniesienia skargi do organu nadzorczego właściwego w sprawach ochrony danych osobowych, tj. Prezesa Urzędu Ochrony Danych Osobowych, ul. Stawki 2, 00-193 Warszawa.